

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy
numer liczy **10 str.**

Naczelny Redaktor przyjmuje
codziennie od godz. 12-7 w dol
Rekopis w redakcja nie zwraca

Redaktor Naczelny i Wydawca: Dr. Adam Brzeg

Konto czekowe P. K. O. Nr 160-312

Cena numeru
w Toruniu **gr. 20**
i na prowincji

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Tel. Redakcji: dzienne 402, nocny 211
Telefon Administracji 284

Oddziały: Gdańsk, Stadteraben 6, telefon 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Sienkiewicza 9, tel. 442.
Wejnerowo, Gdańska 4, telefon 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Dworkowa 3, telefon 312.

Rok III.

Toruń, sobota 24 października 1931

Nr. 245

Jak długo jeszcze...

Znów cztery rodziny polskie wydalone z terenu W. M. Gdańska między nimi nawet obywatela gdańskiego

Atmosfera w Gdańsku zaczyna być coraz to przykrzejsza, a łatwo stać się może nawet groźną, gdyż ciągle wydalanie Polaków z terytorium Wolnego Miasta wzbudziło społeczeństwo polskie do najwyższego stopnia.

W tych dniach POLICJA ZNÓW WYDALIŁA CZTERY RODZINY POLSKIE Z TERENU W. M. GDANSKA i wysiedliła je na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Zajęcie — wedle posiadanych przez nas informacji — miało przebieg następujący:

O godzinie 7-mej rano

W dniu 8 października br. o godzinie rano zjawili się dwaj policjanci gdańscy w mundurach i dwaj w ubraniu cywilnym w towarzystwie urzędników w mieszkaniu malarza-dekoratora Bernarda Wiśniewskiego, który, zresztą posiada obywatelstwo gdańskie. Nieco później przybyło jeszcze trzech urzędników policji gdańskiej po cywilnemu. Reprezentanci policji gdańskiej oświadczyli, że p. Bernard Wiśniewski wraz z całą rodziną musi udać się natychmiast do prezydium policji w Gdańsku, ponieważ jest wraz z żoną i dziećmi wydany jako uchłaniwy obcokrajowiec („Lästiger Ausländer"). Mimo protestów i prób, urzędnicy zmusili dzieci i żonę p. Bernarda Wiśniewskiego do powstania z łóżek, ubrania się i pójścia do urzędu policyjnego.

W Polizeipräsidium

W Polizeipräsidium p. Bernard Wiśniewski stwierdził, że od roku 1907 do 1924 mieszkał stale w Gdańsku, a następnie rok przejściowo znajdował się w Polsce i mieszkał tam w celach zarobkowych. Nie pomogły tłumaczenia, cała rodzina musiała podpisać protokół w prezydium policji, że nie wróci do Gdańska bez specjalnego pozwolenia na wjazd ze strony władz gdańskich. Odprowadzono następnie całą rodzinę p. Wiśniewskiego do samochodu ciężarowego, w którym ulokowano przedtem trzy inne rodziny polskie, których nazwisk w tej chwili jeszcze nie znamy. I one zostały sprowadzone do prezydium policji rano: na podstawie rozkazu wydalenowego władz gdańskich miały być odstawione do Polski jako „Lästige Ausländer".

Samochód ciężarowy pod eskortą przewiózł wyrwane nagle z domowych ognisk cztery rodziny polskie na główny dworzec w Gdańsku pod eskortą policjantów, następnie pociągiem pociągającym o godzinie 11-ej wyprawiono polskie rodziny na tery-

torjum Rzeczypospolitej do Tczewa.

W sprawie Bernarda Wiśniewskiego jednakże musi zachodzić jakaś pomyłka albo bezpodstawa denuncjacja, ponieważ p. Wiśniewski nie posiada obywatelstwa polskiego, lecz jest obywatelem W. M. Gdańska.

Cały sposób wydalenia za granicę Wolnego Miasta, świadczy wyraźnie o tym, jakie obecnie wobec Polaków panują nastroje wśród władz gdańskich. Społeczeństwo polskie ze zdziwieniem zapyta się, do czego taki stan rzeczy musi doprowadzić?

Sytuacja finansowa Polski przedstawia się bardzo pomyślnie

Sprawozdanie miesięczne Banku Gospodarstwa Krajowego

(o) Warszaw, 23. 10. (Tel. wł.). Ukazało się sprawozdanie Banku Gospodarstwa Krajowego. W oświadczeniu Banku SYTUACJA FINANSOWA POLSKI PRZEDSTAWIA SIĘ NASTĘPUJĄCO: Załamanie się waluty angielskiej potwierdziło w wysokim stopniu niezależność i wielką odporność rynku pieniężnego w Polsce. ZŁOTY POLSKI należał w ostatnich tygodniach do tych nielicznych walut w Europie, które nie zachwiały się ani przez chwilę, zachowując swój parytet złota. Pokrycie waluty polskiej nadal przekracza ustawą określone

granice.

Stalność naszej waluty uchroniła rynek pieniężny i życie gospodarcze od silniejszych wstrząsów, zaobserwowanych w krajach znacznie bogatszych od Polski. Niewątpliwie wpłynęło dodatnio na pomyślny stan złotego czynny bilans handlowy, który we wrześniu wykazał znaczną nadwyżkę wywozu.

Drugim czynnikiem dodatnim jest zmniejszenie się deficytu budżetowego, który we wrześniu wynosił 9.8½ miliona złotych wobec 46.6 milionów zł. w czerwcu.

Laval w New Yorku

Entuzjazm tłumów — Przemówienie powitalne

Nowy Jork, 23. 10. (PAT.). Francuski premier Laval wylądował tu o godz. 9.15 rano według czasu miejscowego. Na przyjęcie premiera Lavalę zebrały się nieprzeliczone tłumy, zalegające ulice w pobliżu portu. Setki osób wyszło na pobliskie latarnie i gromadziło się na dachach drapaczy chmur. Policji z wielkim trudem udało się utworzyć wolny przejazd dla samochodu premiera Lavalę.

Wzdłuż Broadway'u ustawiły się oddziały wojskowe z orkiestrami. Na molo oczekiwał premiera francuskiego sekretarz stanu Stimson w charakterze oficjalnego przedstawiciela rządu Stanów Zjedn. W chwili, kiedy holownik prze-

jeżdżał koło Governors Island, premiera Lavalę powitano salwą 19 strażów armatnich. Po wylądowaniu premier Lavalę wygłosił przemówienie w języku francuskim przed ustawionymi mikrofonami. Premier podkreślił, że panujący obecnie ciężki kryzys zahamował rozwój zarówno Stanów Zjedn., jak i innych państw.

Nasze dwie wielkie demokracje — mówił Laval — winny razem szukać drogi poprawy i stosować takie metody, które przywrócą spokój i równowagę. Mówię to w imieniu kraju, który zdecydowany jest przyłączyć się do waszych wysiłków, zmierzających do usunięcia niebezpieczeństwa, grożącego cywilizacji.

Gdynia — Karlskrona — Göteborg — Londyn

Nowy krok w rozwoju portu gdańskiego
Finansiści szwedzcy uruchamiają nową linię okrętową

(n) Sztokholm, 23. 10. (Tel. wł.). Od pewnego czasu w tutejszych kołach fachowych rozważana była sprawa otwarcia regularnej komunikacji okrętowej między Gdynią a miastem Karlskrona. Jak podaje prasa szwedzka, sprawa ta weszła na drogę realizacji. Rozmowy, jakie toczyły się w Szwecji między miastem Karlskrona a towarzystwami kolejowymi, zainteresowanymi na linii Karlskrona — Göteborg z jednej strony, a poselstwem polskim w Sztokholmie z drugiej strony, doprowadziły ostatnio do bliźszego porozumienia między miastem Karlskrona a przedsiębiorstwem żegludowym Svenska Amerika Linien. Towarzystwo to zgo-

dziło się postawić na linii Karlskrona — Gdynia swój 500-tonowy parowiec „Borgholm", utrzymujący obecnie komunikację między Kalmarem a Kłajpedą. Statek ten zachodziłby do Gdyni 2—3 razy miesięcznie. Przejazd z Gdyni do portu Karlskrona trwałby 16½ godzin. Celem sfinansowania tego projektu zostało już utworzone w Szwecji specjalne towarzystwo o kapitale zakładowym 70.000 koron, z czego 34.000 koron pokrywa Svenska Amerika Linien, resztę zaś miasto Karlskrona i zainteresowane towarzystwa kolejowe po 12.000 koron każde.

Nowopowstałe towarzystwo zamierza przedłużyć linię komunikacyjną Gdynia — Karlskrona przy pomocy linii kolejowej

Karlskrona — Göteborg i towarzystwa żegludowego Svenska Lloyd, utrzymującego regularną komunikację między Szwecją a Anglią, aż do Londynu.

Prasa szwedzka oświadcza, że powstanie linii Karlskrona — Gdynia jest wysocem korzystnym dla Göteborga, ponieważ w ten sposób czas przejazdu między Göteborgiem a Polską zostanie znacznie skrócony. Poza to podnosi prasa szwedzka także, że dzięki tej linii skrócony zostanie także bardzo wydłużony czas podróży między Finlandją, Szwecją i Norwegią z jednej strony a Polską i Rumunią z drugiej strony.

N.

Posiedzenie Senatu

Warszawa, 23. 10. (T. wł.) Na wczorajszym posiedzeniu Senatu zatwierdzono cały szereg projektów ustaw w myśl przedłożenia sejmowych. W czasie posiedzenia przemawiali m. in. minister Hubicki, który omówił szczegółowo sprawy związane z resortem ministerstwa pracy i opieki społecznej i min. Boerner.

Grandi o swej wizycie w Berlinie

Rzym, 23. 10. (PAT.). W związku ze zbliżającym się wyjazdem do Berlina minister Grandi oświadczył, że omawiać będzie z Brüningiem ogólne problemy, przy czym wyraził życzenie, aby spotkanie to przyczyniło się do wzmożenia pokojowej współpracy międzynarodowej, będącej celem wielu spotkań mężów stanu.

Minister dodał, że Italia interesuje się żywo doniosłą wizytą premiera Lavalę w Waszyngtonie i pragnie, aby uwięzione ona była powodzeniem, gdyż może się stać decydującym krokiem do tak pożądanego ogólnego współpracy, której urzeczywistnienie jest podstawą polityki Italji.

Wykretna odpowiedź Litwinowa w sprawie rozbrojenia

Moskwa, 23. 10. (PAT.). Agencja Tass donosi: Litwinow wystosował odpowiedź na pismo sekretarza generalnego Ligi Narodów z zapytaniem, czy rząd sowiecki jest gotów przyjąć projektowaną przerwę w zbrojeniu, w myśl załatwienia Ligi Narodów. W odpowiedzi Litwinow m. in. pisze, że brak jasności i wyrazności w zobowiązaniach międzynarodowych jest jednym z powodów godnych pożałowania wypadków, które się toczą obecnie w Mandżurji. Z chwilą, gdy wszystkie sprawy zostaną wyjaśnione, rząd ZSRR będzie gotów przyjąć zobowiązania, dotyczące zawieszenia zbrojeń na tych samych podstawach, co i inne państwa.

Eksport ziemniaków przez Gdynię

Przez port gdański zaczęły przechodzić pierwsze transporty ziemniaków, przeznaczonych na eksport do Anglii. Ogółem — jak obliczają — eksport ziemniaków przez Gdynię wyniesie kilkanaście tysięcy ton. (t.)

Wyrok na Kowalskiego uprawomocnił się

Marjawicki „arcybiskup" będzie musiał odsiedzieć dwa lata więzienia

Warszawa, 23. 10. (PAT.). Wczoraj Sąd Najwyższy przystąpił do rozważania sprawy arcybiskupa marjawickiego Jana Michała Marji Kowalskiego. Pierwszy wyrok, skazujący Kowalskiego na 4 lata więzienia, a po zastosowaniu amnestji na 2 lata i 8 miesięcy był już raz przez Sąd Najwyższy uchylony. Przy powtórnym sądownictwie sprawy przez sąd apelacyjny, Kowalskiego skazano na 3 lata więzienia a na mocy amnestji zmniejszono karę do 2 lat. Sąd Najwyższy wyrok ten zatwierdził, wobec czego stał się ostatecznie uprawomocny.

Niezwykły incydent w Poznaniu

W dniu 2 października b. r. (w dniu S. S. Aniołów Stróżów) Ojciec Św. wydał encyklikę, o której obszernie pisaliśmy na naszych łamach — do arcybiskupów i biskupów w sprawie kryzysu gospodarczego i wielkich zagadnień doby obecnej.

W encyklice tej stwierdził Ojciec Św. możliwość zaostrenia się w nadchodzącej zimie cierpienia i nędzy bezrobotnych w całym świecie chrześcijańskim i dlatego ze swej Stolicy Apostolskiej rzucił rozkaz: iż

MUSI BYĆ BEZWŁOCZNIE PODJĘTA WIELKA KAMPANJA MIŁOŚCI I WSPARCIA DLA LICZNYCH RZESZ POZBAWIONYCH PRACY

Ojciec Św. apelował w swej encyklice do tych wszystkich, którzy mają ży-

wie uczucie wiary i miłości chrześcijańskiej, aby spieszyli głodnych nakarmić, nagich przyodziać, strapiionych na duchu pocieszyć —

UCISZYĆ NIENAWIŚCI, WZMOCNIĆ WĘZŁY POKOJU I ZGODY WŚRÓD JEDNOSTEK I SPOŁECZEŃSTW.

Inicjatywa Ojca Św., podjęta natychmiast przez naszych Arcypasterzy, Arcybiskupów i Biskupów, znalazła swój wyraz w drukowanych na łamach naszego pisma Listach Pasterskich J.E. Ks. Prymasa Kardynała Hłonda, oraz J. E. Ks. Biskupa Chelmińskiego Okoniewskiego, którzy swym apelem do wiernych, zwrócili uwagę społeczeństwa katolickiego na konieczność stałej, zorganizowanej pomocy dla pozabawionych pracy.

W harmonijnej współpracy duchowieństwa z władzami

Na naszym terenie pomorskim utworzył się Wojewódzki Komitet Pomocy dla Bezrobotnych, w którym harmonijnie władze kościelne i państwowe stanęły do współpracy w dziele kampanji miłości i wsparcia dla licznych rzesz bezrobotnych.

W ubiegły wtorek — jak donosi nam nasz korespondent z Poznania — w Pałacu Prymasowskim J.E. Ks. dra Hłonda odbyło się wielkie zebranie reprezentantów władz kościelnych, władz państwowych, oraz najpoważniejszych przedstawicieli społeczeństwa wielkopolskiego, w liczbie około 200 osób.

Zebrańni przewodniczył sam Dostojny Gospodarz J. E. Ks. Prymas, który wygłosił również inauguracyjne przemówienie.

Dostojny Pasterz podniósł, że władze kościelne, inicjując walkę z bezrobociem, kierowały się potężnym apelem Jego Świątobliwości Ojca Świętego, który w ostatniej swej encyklice wskazał na potrzebę łagodzenia strasznych skutków

kryzysu gospodarczego. Ze względu na celowość walki z bezrobociem J. E. Ks. Prymas **UZGODNIŁ AKCJĘ WŁADZ KOŚCIELNYCH Z PODOBNĄ AKCJĄ PAŃSTWOWĄ.**

Ks. Prymas w swym przemówieniu jasno podkreślił, że uzgodnienie akcji do walki z bezrobociem wymaga u ludzi dobrej woli, maksimum taktu i rozwagi. Sprawa jest zbyt poważną, aby obecnie pamiętać o dzielących nas różnicach i dlatego J. E. Ks. Prymas, inicjując zebranie w pałacu prymasowskim, chciał położyć nacisk na potrzebę bardzo ścisłej koordynacji wysiłków ludzi dobrej woli.

W następnym przemówieniu Wojewoda Poznański podkreślał, że ze względu na powagę chwili trzeba „doskonalego zespolenia wysiłków całego społeczeństwa nad zaradzeniem zła — stąd doniosłość akcji walki z bezrobociem, uzgodnionej między Kościołem i państwem, jest olbrzymia“.

Niemili zgryzi

Gdy po przemówieniach oficjalnych, dyrektor „Caritas“ w Poznaniu ks. Wołkowski odczytał następnie regulamin Komitetu Wojewódzkiego i skład władz wykonawczych, przyczem podkreślił należy, że do prezydium Komitetu weszli J. E. Ks. Biskupi Laubitz i Dymek, oraz ks. Wołkowski dyr. „Caritas“, a do wydziału wykonawczego Ks. Biskup Dymek i ks. prałat Taczak, nagle na tle niezmiernie poważnego i merytorycznego zebrania w pałacu prymasowskim, przykrym i niemilim zgryzem stało się wystąpienie redaktora naczelnego „Kurjera Poznańskiego“ p. sen. Seydy.

KTÓRY WNIÓŚŁ OSTRE VETO PRZECIWIW PRZYJĘCIU PRZEZ ZEBRANYCH ODCZYTANEGO I UZGODNIONEGO REGULAMINU,

ponieważ nie podobało mu się, że regulamin powołuje się w pewnych swych ustępach na paragrafy regulaminu Rady Ministrów, oraz że praca komitetu ma być oparta na szerokim udziale władz wojewódzkich(?) i działaczy „sanacyjnych“

Taktyczne posunięcia endeckich malkontentów

Na to niezwykle i nietaktowne wystąpienie przedstawiciela endeckiego partynictwa, musiał jako przewodniczący zebrania odpowiadać sam Gospodarz — J. E. Ks. Prymas Hłond, który w odpowiedzi oświadczył, że każdy ma niczem niekrepowaną wolę i możliwość zapoznania się z regulaminem szczegółowo i może w ciągu trzech dni oświadczyć się albo za przystąpieniem do zgodnej akcji walki z bezrobociem, albo przeciw.

Gdy jednak po tej odpowiedzi Ks. Prymas odczytano skład władz wykonawczych, które opierają się na ścisłym współdziałaniu wysokich dostojników Kościoła z władzami państwowymi, samorządowi i poważnymi reprezentantami społeczeństwa, nagle p. red. Seyda uznał za stosowne wystąpić poraz drugi ze swym sprzeciwem.

ZARZUCAJĄC ZEBRANIU, KTÓREMU GOSPODARZYŁ KS. PRY-

mas na konferencji w pałacu prymasowskim, pozostał odosobniony i skonfundowany.

Dlatego o tym niezwykłym incydencie, który wydarzył się w pałacu Dostojnego Arcypasterza, Prymasa Polski, piszemy?

Dlatego, że obnaża ten wypadek charakterystyczne posunięcia taktyczne opozycji endeckiej, nie tylko wobec państwa, nie tylko wobec rządu, ale nawet przeciw tym decyzjom, które Kościół w myśl intencji Ojca Św. powziął w porozumieniu z władzą państwową.

Przecież jeszcze w sierpniu na łamach prasy endeckiej czytaliśmy uchwałę Zarządu Głównego partji „narodowej“ tej treści:

„Gdyby na czele tej pracy stanęli wojewodowie, starostowie i wogóle przedstawiciele urzędów, to przy ogromnym rozgoryczeniu i niezadowoleniu

z ich dotychczasowego postępowania mogłoby to wpłynąć ujemnie na powodzenie tego zbożnego dzieła. W tej całej pracy konieczne jest bowiem bezwzględne zaufanie do kierownictwa, a dzisiaj największą sumę ogólnego zaufania skupić mogą koło siebie czynniki obywatelskie z duchowieństwem na czele.“

(„Słowo Pomorskie“.)

A dziś, gdy czynniki obywatelskie z duchowieństwem na czele porozumiały się i skoordynowały wspólne wysiłki z władzami państwowymi, malkontenci endeccy wywołują nietaktowne zajęcia na poważnej konferencji, poczem przechodzą do zupełnie niezwykłej w tonie I W ADRESIE polemiki prasowej, w której daje się admonicę najwyższym przedstawicielom władz Kościoła i Państwa na terenie Wielkopolski, iż są... „na błędnej drodze“...

Niesłychane wystąpienie red. Seydy — publicznym skandalem

Sprawa nabiera już cech publicznego skandalu, i dlatego należy zająć wobec niej stanowisko.

W regulaminie Wojewódzkiego Komitetu dla spraw bezrobotnych w Poznaniu, czytamy wyraźnie, że „organizacja W. Kom. oparta jest... „NA UMOWIE J. E. KS. KARD. PRYMASA Z WOJEWODĄ POZNAŃSKIM W SPRAWIE WSPÓŁPRACY WŁADZ KOŚCIELNYCH Z PAŃSTWOWEMI,“

„tęcej niesienia pomocy bezrobotnym“.

„Ale „Kurjer Poznański“ w rannym wydaniu wyśpiewał odrazu o co mu chodzi:

„We wczorajszym zebraniu w pałacu prymasowskim brało udział zgórą 200 osób. Było tam kilkanaście osób przekonanych narodowych, przeważnie księży, cała reszta składała się (z osób przekonanych nienarodowych (?) — przyp. red.) z urzędników i ludzi znanych z przekonania sanacyjnych...“

Tu leży całe sedno opozycji p. Seydy. Stąd ta opozycja nie omiela nawet zehrani, któremu gospodarzył sam Prymas Polski.

A z zebrania, opozycja pana Seydy przeszła na łamy prasy endeckiej, gdzie już sobie pozwala redaktor „Kurjera Poznańskiego“ na ton zgola nieprzyzwoity.

„Na błędnej drodze“ — rzuca p. Seyda oskarżenie inicjatorom i gospodarzom omawianego zebrania.

I p. Seyda protestuje: protestuje, bo faktyczna władza spoczywa w ręku wojewody.

„Wydział wykonawczy i sekcje obsadzono bez ceremonji urzędnikami województwa i działaczami „sanacyjnymi“. Gdy tymczasem w wydziale tym zasiada Ks. Biskup Dymek, ks. prałat Taczak, zaś w sekcjach prez. dr. Mieczkowski, ks. dyr. Wołkowski, kurator Namysł, Wanda Chłapowska (ziemianka), prof. Rożycka, prezes Zaważki, Seweryn Samulski, Olgierd

ks. Czartoryski, Pawlak, dr. Stark i t. d.“

I wbrew twierdzeniu J. E. Ks. Biskupa Prymasa, iż **OBECNOŚĆ XX. BISKUPÓW GWARANTUJE BEZSTRONNOŚĆ TEJ AKCJI SPOŁECZNEJ,** p. Seyda rzuca publicznie w swym piśmie raz jeszcze oskarżenie:

„Jednym słowem: wszystko na baczność! Zgubił się w tym wpływ władzy duchownej jako czynnika równorzędnego, a społeczeństwo zostało potraktowane jako zespół ludzi bez myśli i bez woli, dobrych tylko do tego, by się dobrowolnie opodatkować, a pozatem słuchać komendy władz wojewódzkich i protegowanych przez nich działaczy „sanacyjnych“. Opinji społecznej nikt nie zapytał. Czynnikiem społecznym został przez województwo na gruncie pałacu prymasowskiego postawiony wobec faktów dokonanych.“

P. red. Seyda w zapamiętałości swego partyjnego zacietrzewienia, zapomniał, że nie jego rola — wobec umowy władz kościelnych z przedstawicielem władzy państwowej — określać, czy „zgubił się wpływ władzy duchownej“, czy nie.

Nieprzyzwoitość tej krytyki nie wymaga komentarzy.

Gdy p. Seyda w zakończeniu swego niecierpliwie szkodliwego artykułu, powiada, że „tak pomyślana konstrukcja Komitetu... „nie wyszła na korzyść ani rzeczywistej powagi władzy państwowej, ani „społecznego wpływu władzy kościelnej na ludność naszą“, to w tem miejscu organ stronnictwa narodowego uderzył brutalnie w Dostojnych Arcypasterzy Kościoła i w zaślepieniu partyjnym popchnął czyn, który spotkać się musi z mądrym sprzeciwem katolickiego społeczeństwa.

Albowiem redaktor naczelny „Kurjera Poznańskiego“ p. senator Seyda rzuca tu zbiorową obelgę pod adresem najwyższych przedstawicieli Kościoła i rządu, gdy woła w patosem:

„Pracujmy u dołu, u podstaw, gdy się nam współdziałanie u góry uniemożliwia! I w pracy tej u podstaw okażmy gorące serce dla bezrobotnych i biednych, a zarazem godność i samodzielność obywatelską wobec tych, którym się wydaje, że jesteśmy tu na zachodzie Polski na poziomie głębokiego wschodu.“

Czas z tem skończyć!

Demagogiczna, niska i niepoważna ta obelga nie może dotrzeć tam, gdzie w fanatyzmie partyjnym została celowo skierowana.

Te czynniki, które usiłowano splamić tem wyzwaniem, stoją wyżej ponad bryzg atrymentu, zaprawionego żółcią partyjną autora tych obelg.

Rola redaktorska pana Marjana Seydy po takim „wyczynie“ powinna być skończona, gdyż społeczeństwo poznańskie naprawdę żywi uczucia katolickie i sentymenty dla władzy duchownej i jej Dostojnych Pasterzy i obrażać ich bezczynie nie pozwoli! Ani dwudziestu czterech godzin nie powinien pozostać na tem stanowisku człowiek, który ma odwagę takimi poglądami zatruwać opinie katolickich czytelników tego pisma.

Nie wątpimy, że społeczeństwo wyciągnie własne konsekwencje wobec takiego pisma.

Krzykliwy atak spudłował

Dlaczego należy ograniczyć gadulstwo w Sejmie?

Podczas rozprawy sejmowej nad wnioskiem o zmianę regulaminu obrad w Sejmie p. wicemarszałek Car wygłosił dłuższe przemówienie, z którego m. in. podajemy:

Tok naszych spraw jest tego rodzaju, że na porządku dziennym mamy zawsze kilkadziesiąt punktów. Jeżeli przy każdym punkcie zabieraliby głos przedstawiciele wszystkich frakcyj i odłamów Sejmu i przemawiali po godzinie, to dalejby działo się to, co wciąż widzimy, że np. o godz. 9 m. 30 wieczór jesteśmy jeszcze przy trzecim punkcie. Normalny człowiek nie jest w stanie w tych warunkach skupić swojej uwagi, a nocne posiedzenia mogą być usprawiedliwione tylko koniecznościami.

Wniosek nasz oznacza na 15 minut tylko granicę dolną, bo przemówienie może być ograniczone także do pół godziny, do 20 minut, do 3 kwadransów. W wielu sprawach nie trzeba frazeologii, wystarczy wiewle przedstawienie swego poglądu. Sejm n.e mógłby sprawnie pracować, gdyby każdy chciał korzystać z maksymalnej górnej granicy.

NIE CHCEMY DOKUCZYĆ NIKOMU,

CHCEMY USPRAWNIĆ OBRADY SEJMU.

Postanowienie o ograniczeniu czasu przemówień wprowadziłśmy do art. 20, bo jest to wniosek formalny; tak go chcemy traktować. Artykuł 20 wylicza właśnie wnioski formalne. Później szukać innego miejsca, dlaczego nie iść za prostym chłopskim rozumem?

Żadnego grzechu przeciw systematyczności nie popełniliśmy.

Nie było naszym dążeniem zadanie ciuś parlamentaryzmowi, bo my go chcemy odbudować. Nie zmierzamy do ograniczenia wolności słowa ani do ograniczenia praw mniejszości. Jeżeli Panowie, którzy doprowadziliście parlamentaryzm do tego, że całkowicie stracili powagę, teraz chcecie nas uczyć, jak go mamy odbudować — bo ten trud nam przypadł w udziale — to musimy panom powiedzieć: **Lekarzu ulecz samego siebie!**

Tak oto wyglądają ucieszne historyjki wypisywane w prasie opozycyjnej o pozabawieniu swobody słowa trybunów socjalistycznych - endecko - mniejszościowych.

100 tys. duchownych i 5 tys. klasztorów w szponach czerwonego radykalizmu w Hiszpanji

Artykuł 24 projektu konstytucji hiszpańskiej był przedmiotem długotrwałych i namiętnych obrad w Kortezach konstytucyjnych i stał się powodem zmiany gabinetu, a przez to w pewnym stopniu i linii politycznej, nadającej kierunek rozwojowi nowej republiki hiszpańskiej.

Artykuł ten w brzmieniu nadanym mu przez większość, złożoną z socjalistów, radykałów i socjalistycznych radykałów — przyczem ci ostatni zajmowali stanowisko najoszczędniejsze w stosunku do kościoła — orzeka w głównych swych postanowieniach rozdział kościoła od państwa, zapowiada, że w ciągu dwóch lat ustana wszelkie dopłaty skarbu na cele kościelne, ogranicza do minimum dobra zakonów, odbiera im prawo nauczania i rozwiązuje niektóre z nich, przede wszystkim Jezuitów.

Jest rzeczą jasną, że przeciw artykułowi temu, przyjętemu większością 178-miu głosów przeciw 59-ciu, oświadczyli się prze-

de wszystkim deputowani katolicy, głównie z kraju Basków, oraz t. zw. agrarjusze.

Według informacji krążących w kołach politycznych, powodem opozycji, a później dymisji Zamorry, był fakt, że w rokowaniach z nuncjuszem papieskim w Madrycie, Tedeschim, ustalili kompromisowe rozwiązanie sprawy, dzięki czemu Watykan odwołał kardynała Segurę, arcybiskupa z Toledo i prymasa Hiszpanji, który zajmował stanowisko nieprzejednane w stosunku do nowego ustawodawstwa.

Zamorra wyciągnął konsekwencje z przejścia art. 24 w postaci, której się sprzeciwiał i wraz z Maurą podał się do dymisji.

Przyjęcie artykułu 24 konstytucji skiero- wało linię polityczną republiki hiszpańskiej bardziej na lewo i zaostriżyło niewątpliwie sytuację wewnętrzną. Posłowie katolicy i agrarj, na znak protestu, ogłosili deklarację i opuścili parlament, zaznaczając jednakowoż, że zasadniczo nie rezygnują z udziału w jego pracach.

Nie bez znaczenia będzie fakt, że nowe ustawy w sprawie kościoła dotyczą bezpośrednio bardzo wielkiej ilości jednostek, gdyż w chwili obecnej znajduje się w Hiszpanji około 35.000 duchownych świeckich i przeszło 81.000 zakonników i zakonnic w blisko 5.000 klasztorów. W. J.

Witamin, więcej witamin dzieciom...

Czy wiecie matki, że krzywicę, słabość i rozmiększenie kości, ogólny niedorozwój powoduje brak witamin?

Czy wiecie o tem, że dla pełnego rozwoju kręgosłupa, należy organizmowi dostarczyć soli wapniowych i fosforowych?

Wybitne własności lecznicze tranu są W. chyba znane. Stosowały go już przecież W. szc. prababki. Niechętnie go jednak przyjmowałyście z powodu niedobrego smaku. Wiedźcie więc, że istnieje lek, który zawiera witaminy, sole wapniowe i fosforowe oraz najczystszy tran, który jest przytem tak smaczny, że dzieci z radością go przyjmują. Jest to Emulsja Tranowa „Erbe”. Jeśli więc dbacie o zdrowie i rozwój swych dzieciątek, nie zwlekajcie ani dnia i zażądajcie w najbliższej aptece lub drogerji Emulsji Tranowej „Erbe”, która jest nie do zastąpienia przez zagraniczne, a przytem od połowy od nich tańsza. Dr. L. K.

Ile Polska i „rozbrojone” Niemcy wydają na zbrojenia

Rząd niemiecki przesłał do Lig. Narodów odpowiedź na kwestjonariusz rozbrojeniu. Odpowiedź ta była niekompletna, zawierała bowiem tylko dane o efektywnych siłach zbrojnych, odpowiadających wymaganiom Traktatu Wersalskiego. Natomiast dane, dotyczące się wydatków na

zbrojenie, miały nadejść później. Widocznie odpowiedź „wykazy” nie były jeszcze gotowe, gdyż zatajenie faktycznych wydatków na zbrojenie było trudniejsze, niż przesłanie danych zbrojnych t. zw. „efektywnych”, które formalnie odpowiadają cyfrom ustalonym w traktacie wersalskim.

Dodatkowy memoriał niemiecki nadszedł do Lig. dn. 1. 10. i podany został do wiadomości publicznej 17 bm.

W memoriale tym Niemcy przyznają się oficjalnie, iż na wojsko wydają rocznie 707.722.623,88 marek, z czego na siły lądowe przypada 520.728.331 mk, a na morską 186.994.292,88 mk. Natomiast na lotnictwo wojenne Niemcy nie wydają (oczywiście wedle memoriału) ani feniga(!), gdyż lotnictwo wojskowe nie posiadałaż rzekomo wcale. Również niema w Niemczech żadnych „formacji” zorganizowanych wojskowo stacjonowanych w kraju (metropolji), gdyż pod to pojęcie nie podpadają żadne stahlhelmy i inne tego rodzaju organizacje, subsydjowane przez rząd.

Mimo to jednak nawet niemieckie oficjalne dane, dotyczące się wydatków na zbrojenie godne są uwagi, zwłaszcza, gdy rozpatrywać je w porównaniu z danymi polskimi, ogłoszonymi równocześnie z dodatkowym memoriałem niemieckim. Z zestawienia danych polskich i niemieckich wynika, że Polska na armję, liczącą 265.980 ludzi wydaje 847.600 tys. złotych, podczas gdy Niemcy na armję 100tysięczną, wydają 707.722 tys. tys. marek, czyli 1.528.679 złotych. Różnice szczególnie wymowne dają nam niektóre następujące pozycje:

Lądowe siły zbrojne — podoficerowie i szeregowcy: Polska 124.363.407 zł; Niemcy 175.507.155 mk, czyli 378.095.455 zł.

Mechanizacja armji: Polska 2.981.619 zł, Niemcy 14.721.450 mk, czyli 31.798.332 zł.

Siły morskie (ogólnie): Polska 34.280.000 zł, Niemcy 186.994.292,88 mk, czyli 393 mlj. 809.973 zł.

Cyfry te mówią chyba dość wyraźnie, czy Niemcy zostały „rozbrojone” na tarty, czy na serjo.

„Dar szkoły polskiej” Na okręt zebrano 105 tys. złotych

Na mocy uchwały powziętej w r. 1930 przez polskie organizacje nauczycielskie, podjęto wśród ciała nauczycielskiego i młodzieży szkolnej zbiórkę na cele pomnożenia potęgi Rzeczypospolitej na morzu.

Celem ostatecznym zbiórki ma być, jak wiadomo, budowa nowego okrętu pod nazwą: „DAR SZKOŁY POLSKIEJ”.

Zgodnie z wolą ofiarników narodowych — wszystkie sumy wpłacone jeszcze przed powzięciem uchwały z r. 1930, wpłacone na ręce Komitetu Floty Narodowej, na rachunek czekowy PKO Nr. 30, przelane zostały na fundusz „Dar Szkoły Polskiej”.

Tym sposobem, z wpływów w r. 1929 przesłano sumę zł. 14.472,82, zaś z wpływów w r. 1930 — sumę zł. 11.423,58 i wreszcie — z zebranych w ciągu 9 miesięcy r. 1931 do dnia 30 września 1931 r. włącznie — zł. 79.211,40.

Ogółem więc, od polskiego nauczycielstwa i młodzieży szkolnej, Komitet Floty Narodowej otrzymał na „Dar Szkoły Polskiej” do dnia 1 października 1931 r.

ZŁ. 105.107,80

Dotychczasowo tempo składania ofiar wskazuje, że w końcu r. 1931 fundusz na „Dar Szkoły Polskiej” przekroczy sumę zł. 130.000.

„Polska ośrodkiem Europy”

„Deutsche Allg. Ztg.” pisze, że w Wiedniu powstał „Związek międzynarodowego pojednania” i zapoczątkował swoją działalność wydaniem broszury p. t. „Czy nie jest możliwe porozumienie między Polską a Niemcami?”. W broszurze mówi się o tem, że zaatakowanie Polski pociągnie za sobą wojnę z całą Europą.

Dziennik podnosi, iż broszura czyni z Polski ośrodek Europy i że utrzymanie pokoju oraz status quo uważa się w niej jako mniejsze zło.

„Akcje zorganizowanego pacyfizmu — pisze dziennik — obecnie stoją b. nisko, i nie podnieś ich ta broszura, która zarazem uprawia propagandę przeciwko prawu bytu niemieckiego na wschodzie”(?).

Obstrzeżenie. Orzeczenie lekarzy ujawniają prawdziwie nadzwyczajne wyniki, osiągnięte za pomocą naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa” a ludzi, prowadzących siedzący tryb życia. Żądać w drogerjach i aptekach.

Chiny grożą rewolucją jeżeli Liga Narodów będzie zwleką

Donoszą z Genewy: Delegacja chińska złożyła Sekretariatowi Generalnemu Lig. Narodów nową notę, w której domaga się przyspieszenia akcji międzynarodowej.

Delegacja chińska zwraca z naciskiem uwagę na groźną sytuację wewnątrz-polityczną w Chinach. Jeżeli nie będzie przez Ligę Narodów podjęta energiczna i szybka akcja przeciwko okupacji terytorjum chińskiego, wówczas — jak wywodzi nota chińska — może nastąpić obalenie rządu nankińskiego, którego opinja publiczna Chin obciąża odpowiedzialnością za sytuację obecną.

Ze strony delegacji japońskiej dowodu-

jemy się, że sfery polityczne Japonji oczekują również zmian zasadniczych w wewnętrznej polityce Chin, a mianowicie — szybkiego ustąpienia Ciang—Kai—Szeka, a wraz z nim całego rządu nankińskiego.

Nadeszła do Genewy z Nankinu wiadomość, że pełniący zastępczo funkcje ministra spraw zagranicznych, minister finansów Song, ma oddać tękę ministra spraw zagranicznych do rąk E. Czanga, przedstawiciela rządu kantońskiego.

Oczywista, że wieści nadchodzące z Chin komplikują i tak już zaognioną sytuację genewską.

Na pokładzie „Złotego” okrętu

Rozmowy o złocie i specjalność kulinarna - kogut w winie

Premjer Francji Laval jest dziś uosobieniem francuskiego złota płynącego na ratunek Stanów Zjednoczonych pod flagą „Złotego zaufania”, „Złotego pokoju”, „Złotego rozbrojenia”, „Złotego poszanowania traktatów”... Wszystko jest dziś złote co francuskie! Oby tylko złota wizyta spełniła złote tęsknoty narodów za złotą przyszłością!

Specjalny korespondent „Matin'a” nadsyła drogą radiową z pokładu „Ile de France” poniższe zajmujące szczegóły o podróży ministra Lavala:

„Okręt nasz jest przepiękny eksperymentami finansowymi: Amerykanie, Francuzi, Anglicy... Wielcy, średni i mali... Rzecz ciekawa: Amerykanie i Francuzi są najzupełniej ze sobą zgodni na punkcie utrzymania energicznie paritetu złota. P. Perrin był prezydentem Federal Reserve Banku z San Francisco powiedział mi: Nigdy nasze Stany Zjednoczone nie porzucą paritetu złota. Jest to dla nich niepodobieństwem! Czemużby oba państwa nie miały ogłosić publicznie swego porozumienia wobec całego świata? To przyczyniłoby się niezmiernie do odbudowy zaufania podkopanego przez głupotę i ignorancję.

Prezes Związku Alzackich w Ameryce p. Albert Blum będący w bliskich stosunkach z finansjerką nowojorską oświadczył mi: „Kryzys obecny jest więcej monetarny niż ekonomiczny. W dniu, kiedy zaufanie monety powróci, będzie również wznowione zaufanie ekonomiczne. Zapewne trzeba będzie powrócić do bimentalizmu i zwrócić się do pieniądza srebrnego, lecz ZŁOTO JEST PODSTAWA.

Jak widzimy nawet rozmowy na pokładzie „Ile de France” są złote!

Premjer Laval niewiele udziela się pasażerom złotego okrętu. Jest stale pogrążony w pracy i zatopiony w cyfrach.

Warto też podać nieco cyfr — co prawda nie polityczno - ekonomicznych z podróży Złotego Ministra:

Jak donosi: dziennikarz francuski: na pokładzie Ile de France znajduje się 1817 osób: 967 pasażerów i 850 załogi. Armja ta pochłania codziennie 350 tonn wody słodkiej nie licząc wody morskiej używanej do kąpiel. Na Ile de France znajduje się 48 kucharzy, 7 piekarzy, 7 rzeźników. Spożywa się dziennie 800 funtów mąki i 1200 litrów wina (humory winny być wobec tego również złote!).

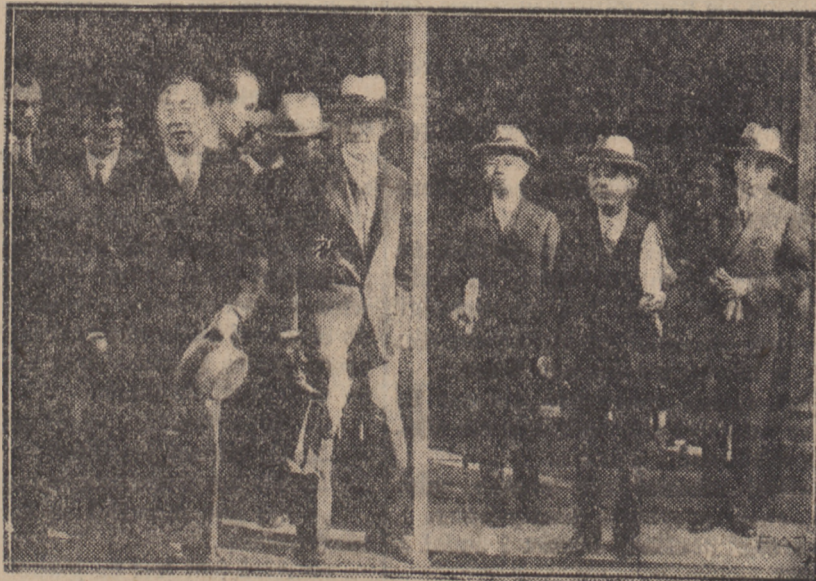
W głębinach okrętu wyjechało z Fran-

cji 400 kaczek, 200 kuropatw, 6000 ostryg, 3000 kilo ryb, 11.000 kg mięsa, 35 tonn świeżych jarzyn, z tego 10.000 główek sałaty, 55.000 jaj, 12 tonn świeżych owoców (w tem 4.800 sztuk winogron). Nad tem olbrzymim laboratorium gastronomicznem czuwa mistrz sztuki kulinarnej, pan Magrin, o którym pasażerowie mówią z uszanowaniem i wzruszeniem.

Specjalnością jego jest potrawa nadzwyczajna: kogut w winie...

Kogut — zapewne dlatego, że chodzi o Francję, wino — bo o prohibicyjną Amerykę...

Zatarg japońsko-chiński przed forum Lig. Nar.

Od szeregu dni toczą się w Genewie w Radzie Lig. Narodów, niesłychanie uciążliwe narady, mające na celu zlikwidowanie niebezpiecznego konfliktu japońsko - chińskiego. Po stronie lewej delegat Chin dr. Sze, po stronie prawej delegat japoński Yoshisawa, opuszcza łączy gmach obrad Rady Lig. Narodów.

Wstrząsająca spowiedź lekarza

Dlaczego otrul czterdziestu chorych?

W czerwonej Moskwie zmarł ostatnio Dr. Kukow znany powszechnie i ceniony dla swej staranności o dobro chorych lekarz. Nazajutrz prokuratorja Sowieków otrzymała list od zmarłego, list opublikowany następnie w całej rosyjskiej prasie.

„Zem zakończył życie dawką cyankali do wzięcia się i bez tego listu. Tu jedno tylko chciałem zrobić: wyznać rację samobójstwa. Ukaralem się za własne winy.“

— Przed kilkoma laty — ciągnie swą spowiedź Dr. Kukow — zjawiła się u mnie profesorowa R. skarżąc się na bóle w górnej wardze. Znalazłem na niej w rzezy samej niewielki pryszczek. Wydał on mi się zaraz podejrzany. Poprosiłem pacjentkę o pokazanie mi swej kredki do ust. Ujrzawszy ten kosmetyk zrozumiałem wszystko: zawierał on tłuściec koński.

Były to głodowe czasy rewolucji, gdy ludność żywiła się niemal wyłącznie koniną. Do kredki dostały się zarazki włosienicy. Jest to, jak wiecie, straszliwa choroba, która i na ludzi może się przenieść i wówczas niemal zawsze kończy się śmiercią.

Nie nie mówiąc nieszczęsnej kobiecie wzięłem jej męża i odkryłem mu całą prawdę. Dałem mu radę, jedyną radę, jaką dać mogła medycyna. Profesor R. protestował, miał mnie za szaleńca, płakał. Aż wreszcie i on, sam nieszczęsny, ukorzył się przed niemożliwą diagnozą wiedzy. Wrócił do domu i swej młodej, nieznośnej nie przeczuwającej żonie podał w zupie dawkę cyankali. Nazajutrz jako lekarz stwierdziłem śmierć — przez udar serca. Dziś profesor R. niema już wśród żyjących: moja spowiedź zaszkodziła mu nie może.

Wypadek z żoną profesora otworzył mi nową drogę medycyny. Tam gdzie lekarstwo było bezsilne a wiedza jedynie przedłużeniem gorazego od śmierci konania, tam kładło kres bójom: cyankali. Trucizna stała się ostatnim ze środków, jakie począłem dawać tym, dla których w całej mej wiedzy i praktyce lekarza nie mogłem już znaleźć ratunku. Wy, towarzyszu prokuratorze, wiecie dobrze, że nie mnie pierwszym jawiła się ta myśl. Znałem wielu kolegów, którym w chwili decydującej zabrakło tylko jednego: odwagi realizacji. Postanowiłem być pierwszym, który otworzy w ten sposób medycynie drogę, na którą dotąd nie weszła.

OTCZTERDZIESTU OTRUTYCH.

Wiedziałem o jednym, ani chory ani jego rodzina nie zgodzi się przeważnie na podobne wyjście. Odeprze je prawodawstwo, nawet prawodawstwo nasze, najbarziej racjonalistyczne, sowieckie. Trzeba wobec tego ich wszystkich: rodziny, społeczeństwa, prawodawstwa postawić wobec faktu dokonanego: lekarze będą truli. Gdy nie znajdą żadnej nadziei życia położą mu kres. Ich ręką kierowa-

tu będzie Wiedza i Sumienie. Kiedyś po latach, wobec podobnego spisku lekarzy, spisku, który obejmie wszystkich, ludzie, prawodawcy, sędziowie zrozumieją. Uznają. By to jednak nastąpić mogło muszą się dziś znaleźć lekarze, którzy będą truli. Trulem. Sam wystawiłem później diagnozę śmierci.

Miałem ja jeszcze inny powód, by mych pacjentów nie nakłaniać do samobójstwa. Wy, towarzyszu prokuratorze, będziecie się śmiali, ale trudno. Byłem człowiekiem wierzącym. Samobójstwo odrzucałem jako grzech, jako ciężki grzech. Wolałem brać go na sumienie własne. Pomyślcie towarzyszu, że dużo na nie wziął. Tych czterdziestu zgonów, jakie na mej duszy cięża wydadają mi się cięższe, niż jeden grzech samobójstwa.

KARA.

Pytaacie teraz dlaczego sam, w sile wieku

i zdrów popełniłem to samobójstwo? Niech się z niego wypowiedzi. Było to wykonanie wydanego na siebie samego wyroku.

Niedawno zachorowała Natasza B. Zmarła ona przed kilkoma dniami. Na atak serca. Tak wypisałem w wystawionym przez siebie atście. Było to jeszcze jedno, jak domyślać się, morderstwo. Skonstatowałem u chorej raka żołądka. Cóż miałem robić? Gdy jednak dokonał sekcji zwłok, przekonałem się o strasznej prawdzie: diagnoza przez dziwny, niewytłumaczony wypadek losu była mylną. Raka ŻOŁĄDKA NIE BYŁO.

...Natasza B. była moją kochanką. Ale to do rzeczy nie należy. Sekcja pokazała mi mój błąd, mój wielki, bardzo wielki grzech. Nie wyzwoliła mnie od niego spowiedź. Wyzwoliła dobrowolną, przez własne sumienie wyznaczone na karę.“

Nowy Rasputin w todzie bolszewickiej

Sowieci nie wiedzą, co z nim zrobić

Pewien inżynier niemiecki, który niedawno powrócił z Rosji, udzielił niezmiernie sensacyjnego wywiadu korespondentowi jednego z pism wiedeńskich o nowym proroku bolszewickiej Rosji, drugim Rasputinie, który „naucza“ obecnie w czerwonym Państwie Antychrysta. „Po wielkim przewrocie rosyjskim często ukazywał się na terenie bolszewickiego państwa wędrowni kaznodzieje, którzy, chodząc od wsi do wsi, przepowiadali rychły koniec sowieckiego reżimu. Rząd sowiecki czynił

póty obławy na niewygodnych „proroków“, obniżających jego autorytet, aż przedziej czy później udawało mu się ich schwytać i normalnie na śmierć ich skazywać. W jednym wypadku zdarzyło się nawet, że cała dywizja została postawiona na nogi celem schwytania takiego kaznodziei, podobno biskupa. Miało to miejsce w roku 1929 pod Stawropolem.

Od pierwszych dni bieżącego roku pojawił się w górach Uralskich tajemniczy kaznodzieja, który z nieprawdopodobną

szybkością osiągnął fantastyczną wprost sławę i ogólnie nazywany jest drugim Rasputinem. Nikt nie wie skąd przybył, jak twierdzą niektórzy z nad chińsko - rosyjskiej granicy, obchodził wsie nauczając, a tłumy ścigają go zdaleka na wieść, że „nowy święty“ przybywa i kornie w proch upadają, gdy błogosławi. Wszystkie oczy wpatrzone są z tęsknotą w mówiącego, który przepowiada nadejście lepszych czasów. Jak ongiś Rasputin, posiada on potężną siłę sugestji, która pozwala mu wywierać olbrzymi wpływ na dziesiątki tysięcy słuchaczy.

Powszechne zdumienie wywołuje fakt, że G. P. U. dotychczas nie schwytała tego człowieka. Głos jego zbyt głęboko wtargnął już w lud, aby go można było sprzątnąć bez śladu, przytem nowy Rasputin obwieszcza, że jest „wiernym bolszewikiem“, jednocześnie zaś dowodzi, że otrzymał nad przyrodzoną misję do przepowiadania zbliżającej się szczęśliwości.

Sowieci mają z nim kłopot, bo aczkolwiek nie da się go o nic oskarżyć, niemniej wpływ jego na lud nie zgadza się z doktrynam. głoszoną przez „ideologię“ sowiecką, a liczba fanatycznych zwolenników nowego proroka wzrasta z niesłychaną szybkością.

Nowy Rasputin posuwa się coraz dalej na zachód.

Co będzie, gdy dojdzie do Moskwy?

Wstęp w szeregi LOPP!

Proces rozwodowy z powodu trojaczek

Oryginalny wyrok sędziego

Ciekawy proces, który rozegrał się niedawno w Nowym Jorku, jest wyborną ilustracją oryginalnych stosunków amerykańskich...

24 letni handlowiec Karol Glatton zakochał się w 16-letniej uroczej Bessie, młodzi pobrali się i kochali bardzo. Po roku Opatrzność błogosławiła ich — trojaczkami. Młodzi rodzice wcale się nie zmartwili trzema synami. Wprost przeciwnie... Nie posiadali się z radości.

Ale na tem nie koniec... Po roku bowiem Bessie znowu urodziła trojaczki — znowu 3-ch synów... I ten duplikat nie popsuł humoru małżeństwu.

Inaczej jednak zapatrywała się na tę sprawę rodzina Bessie. Zażądała od niej, aby się z mężem rozwiodła... Bessie nie chciała nawet o tem słyszeć... Wówczas jej rodzice wdros-

zyli w imieniu swej córki jako niepełnoletniej kroki rozwodowe...

Rozprawa rozwodowa miała przebieg bardzo niezwykły. Zaczęła się od tego, że małżonkowie stanowczo oświadczyli się przeciw rozwodowi. Kochają się przecież tak gorąco, że rozwód byłby dla nich ciosem straszliwym i pograżałby ich w otchłani najczarniejszego nieszczęścia.

Sędzia znalazł się w nielada kłopotcie. Jak to pogodzić miłość małżonków z nieubłaganiem stanowiskiem rodziców Bessie? Wreszcie sędzia wpadł na kapitalny pomysł: Oto pozwolił małżonkom żyć ze sobą dalej, ale zakazał im stanowczo dalszych trojaczek.

Małżonkowie wyrok przyjęli, czy jednak warunków jego dotrzymają — okaże dopiero przyszłość...

KORNEL MAKUSZYŃSKI

2) Takie czasy

— Nie wiem skąd, ale w samą porę! — pomyślał z rozczuleniem,

Za rewolwerem jednak ukazała się ręka, najzupełniej mu niepotrzebna, a za ręką żywe indywiduum z gębą, która tylko przy nadzwyczajnej protekcji mogłaby wziąć nagrodę na konkursie męskiej piękności.

— Czy pan do mnie? — zapytał dyrektor uprzejmie.

— Ręce do góry! krzyknął nadobny mąż i wyszczerzył zęby, widocznie, aby pomóc rewolwerowi.

— Z przyjemnością, ale poco?

— Bo panu roztrząsam łeb!

— Z, nieba mi spadł człowieku! — rzekł dyrektor wzruszonym głosem.

— Ręce do góry! Prędko!

— Mówiłem już panu, że to nie ma sensu.

Opryszek spojrział na niego trojgiem oczu, dwojgiem osobistych, dość kaprawych, i czarnem okiem browninga, z wielkim zdumieniem.

— Czemu pan nie podnosi rąk?

— Bo to nudne i męczące. Zamknij pan oko, bo nieznoszę więcej, i ktoś może pana zobaczyć. Potem proszę usiąść...

Dżentelman spojrział na niego, jak na

warjata.

— Czy pan jest urzędnym, czy fijoł?

— Ani jedno, ani drugie.

— Ma pan broń?

— Mogę pana tylko ugryźć.

— Niech się pan nie rusza!

— Ani myślę.

— Jeśli się pan poruszy, to panu łeb rozwałę.

— Zbytek łaski, zresztą pan i tak nie wytrzezi, bo się pan boi hałasu. Chodźże pan tu bliżej, do stu diabłów.

— To jakaś podrywka! Niech pan odejdzie od biurka.

— Nigdy niczego nie odmówiłem gościowi.

— Dobrze, a teraz niech pan tyłem podejście do mnie.

— Sam mnie pan do tego zmusza, że odwracam się tyłem do kogoś, co mnie raczył odwieść. Ach! jak mi niemiło!

Opryszek obszukał go błyskawicznie.

— A w biurku nie ma pan broni?

— Pan zechce sprawdzić, ale czy to ładnie, by człowiek tak dotkliwie nie wierzył człowiekowi?

— Dzisiaj nikomu nie można wierzyć! — rzekł opryszek zawstydzony.

Przeszukał szuflady biurka i dodał z uznaniem:

— Ale panu można. W porządku!

— Bardzo mi to cieszy. Teraz niech pan schowa browning, gdyż ludzie wytworni nie rozmawiają z rewolwerem w

ręce, niech pan usiądzie i niech mi pan zechce powiedzieć, czemu zawdzięczam tak miłe spotkanie?

— Czy pan tu jest sam?

— Nie!

Opryszek poruszył się niespokojnie.

— Kto tu jeszcze jest?

— Śmierć! — rzekł pan dyrektor wcale ponuro.

Gość przekrzywił śmiesznie głowę i spojrział na niego podejrzliwym wzrokiem.

— Czy pan umie czytać?

— Jestem wykształcony! — rzekł opryszek.

— W takim razie niech pan przeczyta ten papier, leżący na biurku.

Opryszek po chwili uczynił to, co pan dyrektor uczynił przedtem: gwizdnął i machnął ręką. Potem bolesnym ruchem włożył rewolwer do kieszeni, zbliżył się do otwartej kasy, obejrzał ją, smutno pokiwiał głową i, straszliwie zboląły, usiadł na skórzanej kanapie.

— Wpadłem! — rzekł rzewnie.

— O, jak mi przykro!

— To już trzeci raz w tym tygodniu.

— Co pan mówi! I są tacy, co wam zazdroszczą...

— Ależ pan jest na glanc! To dlatego nie się pan nie bał. Ja się więcej bałem... I pan chciał zrobić ze sobą koniec?

— Nietylko, że chciałem, ale chcę w dalszym ciągu i dlatego bardzo cieszę się

z poznania pana, gdyż mi pan pewnie nie odmówi jednej drobnej rzeczy.

Gość spojrział na niego jak baran, znała ogłupiała.

— Pan będzie tak dobry i pożycz mi swego rewolweru.

— Nigdy! — krzyknął opryszek.

— Czemuż pan jest tak nieuprzejmy. Czy panu żal, że ja się zastrzele?

— To nie, ale jak ja potem odbiorę rewolwer?

— Policja panu zwróci...

— Wypluj pan to słowo! Policja rewolwer zwróci, ale mnie nie zechce zwrócić.

— Aha! to bardzo prawdopodobne. Szkoda, wielka szkoda. Trzeba będzie się powiesić.

Opryszek podrapał się w głowę, co jest oznaką, że głowa powzięła jakieś postanowienie, lecz tylko serce jeszcze się waha.

— Bardzo mi pana żal — rzekł — chociaż pan jest burżuj... Nie ma pan innej rady?

— Nie... Ale czekaj pan! Możliwe, że zrobił mały szwindel, gdyby mi pan chciał dopomóc.

— Ja? To się nie da zrobić. Ja jestem uczciwym człowiekiem!

— Od chwili, kiedy pan schował browning, nie śmiałybym temu zaprzeczyć.

— Czy to wielkie paskudztwo?

(Dokończenie nastąpi).

Naczelna Rada Kupiectwa Pomorskiego

Na straży potrzeb handlu pomorskiego

Na walnym zebraniu delegatów Związków Kupieckich na Pomorzu w Świeciu powzięto szereg zasadniczych rezolucyj, z których podaliśmy już kilka. Z dalszych niemniej ważnych przytoczamy następujące:

W SPRAWIE GDYNI.

Walne Zebranie Delegatów stwierdza, że dotychczasowy rozwój naszego portu i miasta Gdyni jest godny tego ośrodka handlu zamorskiego i reprezentacji jakie miasto to spełnia, równocześnie zaznacza, że rynek gdyniński, na którym stoi szereg najrozmaitszych bud jarmarczonych sklepionych z desek i brudnych płacht — jest urąganiem wszelkiej reprezentacji i szpeci wielkomiejski charakter miasta.

Zjazd apeluje do czynników miarodajnych, by curiosum to sterzące w centrum miasta usunąć i przystąpić do budowy hal targowych.

ZALICZKI NA PODATEK OBROTOWY.

Wobec stale powtarzających się wypadków egzekwowania przez Urzędy Skarbowe zaliczek na podatek obrotowy — Walne Zebranie Delegatów stwierdza, że zaliczki na podatek ten na mocy wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 12. XII. 1928 r. L. Rej. 4778/26 — nie powinny być ściągane, gdyż wymiar ten jest tymczasowy oparty na podstawie wymiaru z roku ostatniego.

Walne Zebranie Delegatów zwraca się z apelem do p. Prezesa Izby Skarbowej, by ożreczenie Najwyższego Trybunału Administracyjnego w tej sprawie w stosunku do płatników — polecił przestrzegać.

SPRAWA LICYTACJI PODATKOWO-SKARBOWYCH.

Jesteśmy w ostatnich czasach świadkami coraz liczniejszych nadzorów, upadłości i niewypłacalności firm.

Jesteśmy też świadkami, że egzekwowanie należności podatkowych drogą licytacji — przeważnie za **BEZCEN** — rujnuje przedsiębiorstwa handlowe, nie pokrywając w całości należności Skarbu Państwa.

Dlatego też Walne Zebranie Delegatów proponuje, aby w razie konieczności przymusowego ściągania należności podatkowych, zajęty towar został dokładnie oznaczony, oszacowany, spisany i pozostawiony w komisję sześć na pewien okres czasu np. do 6-ciu miesięcy u płatnika, zasługującego na zaufanie, a popartego przez miejscową organizację zawodową Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu z tem, że płatnik co miesiąc wpłacać będzie do Kasj Skarbowej uzyskane ze sprzedaży zajętego towaru kwoty.

UTRZYMANIE KONCESJI.

Walne Roczne Zebranie Delegatów stwierdza, że dalsze redukcje koncesji na wyszynk i butelkową sprzedaż wódki — są z państwowego punktu widzenia szkodliwe, gdyż przyczyni się do dalszego zubożenia i ruiny kupiectwa, a w konsekwencji przyczyni się do zwiększenia liczby bezrobotnych i zmniejszy wpływy dla Skarbu Państwa.

Zjazd apeluje do P. Prezesa Izby Skarbowej o zaprzestanie dalszych likwidacji koncesji, gdyż tylko ustabilizowanie liczby koncesyj na Pomorzu, przyczyni się może do częściowej normalizacji dzisiejszego ciężkiego położenia handlu.

SPRAWA JARMARKÓW KRAMNYCH.

Zdrowa polityka gospodarcza na Pomorzu domaga się ochrony kupiectwa osiadłego przed handlarzami jarmarczonymi, gdyż warstwy kupieckie opłacają poważne podatki na rzecz Państwa i Samorządów i zatrudniają liczne rzesze pracowników, których to ciężarów handlarze nie ponoszą.

Uświadamiając sobie przeto szkodliwość jarmarków kramnych i zważywszy, że wystawcami na jarmarkach kramnych są przeważnie handlarze zamiejscowi — apeluje Walne Zebranie Delegatów do P. Wojewody Pomorskiego oraz do Zarządów Gmin o skasowanie tych jarmarków na całym terenie Pomorza.

Sfery kupieckie Pomorza wypowiadają się natomiast za ustanowieniem w miastach powiatowych i innych ważniejszych ośrodkach handlowych jarmarków na bydlę i konie (raz na miesiąc).

SPRAWA OBNIŻANIA CEN CUKRU.

Wykazuje statystyka, w ciągu 11-letniej kampanji 1920/31 r. konsumpcja cu-

kru na rynku wewnętrznym w porównaniu z tym samym okresem kampanji 1929/30, zmniejszyła się znacznie.

Walny Zjazd Delegatów Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu jest zdania, że powodem tego jest nie tylko zubożenie szerokich warstw ludności, lecz przede wszystkim wygórowana cena cukru, wynosząca dla odbiorcy zagranicznego 44 gr. za kg. a dla polskiego konsumenta zł. 1.70 za kg. czyli cztery razy więcej.

Tylko obniżenie ceny cukru udostępni szerokim warstwom jego spożycie i przyczyni się

do zwiększenia konsumpcji wewnętrznej.

SPRAWA STAŁYCH CEN.

Walne Zebranie Delegatów Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu apeluje do wszystkich członków Związku jak i do kupiectwa niezrzeszonego, aby przestrzegano zasady stałych cen na wszelkie artykuły. Stosowanie cen niestałych wytwarza demoralizację wśród odbiorców. Przy solidarnym przestrzeganiu zasady stałych cen — zwiększy się zaufanie konsumenta do solidności polskiego kupiectwa.

Okropna katastrofa pod ziemią

Jak grom spada wśród mieszkańców miasta górniczego wiadomość o nieszczęściu. — We wszystkich rodzinach górniczych przerażenie i rozpacz. Niepokój o los najbliższych, pracujących ciężko na chleb w podziemiach kopalni chwytają bolesnym skurczem za serce i wypędza wszystkich na ulice w kierunku nieszczęsnego szybu, w którym nastąpił wybuch podziemnych gazów. Z drżeniem serca wyczekuje ludność wiadomości o losie swych najbliższych. Przerażenie w oczach, na twarzach zakrzepłe lzy i tak godzina za godziną mija w bolesnym głuchym oczekiwaniu... aż wreszcie straszna niepewność ustępuje miejsca radosnej lub też jeszcze straszniejszej pewności. — Oto zwykły obraz, towarzyszący każdej katastrofie w kopalni. W ostatniej wielkiej katastrofie, która wydarzyła się w zagłębiu Ruhry, w kopalni Mont Cenis, postradało życie bardzo wielu górników. Szczegóły w depeszach.

„Magazyn amunicji“ zagroza Europie katastrofą

Na marginesie bankructwa Sowieców

Ciekawym i zmiennym przyczynkiem do rewelacyjnej wiadomości podanej przez nas wczoraj o bankructwie Rosji Sowieckiej, jest poniższy artykuł zamieszczony w paryskim „Ami du Peuple“.

„Otrzymaliśmy wczoraj komunikat wydany przez Konfederację Produkcji Francuskiej do wszystkich jej członków. Chodzi o nową kombinację, któraby pozwoliła udzielać kredyty Rosji Sowieckiej. Trzeba uważnie przeczytać tę odezwę, aby zrozumieć wszystkie intrzygi, wszystkie zbrodni-

cze uprzejmości, które ten ohydny projekt zawiera“.

Chodzi mianowicie o stworzenie nowej instytucji dla handlu z Rosją Sowiecką i udzielanie jej kredytów. Pismo atakuje silnie prezydenta Konfederacji Produkcji Francuskiej Duchenim, który oświadczył niedawno, że stosunki handlowe z Rosją należy zerwać, względnie sprowadzić do minimum a jednocześnie propaguje wzmoczenie handlu z Sowiecami: „zdrajcami Francji i rabusiami francuskich oszczędności“.

Na marginesie

Jak endecy „informują“ zagranicę?

Naczelny organ Pol. Stron. Katolicko-ludowego „Lud Katolicki“ pomieszcza (nr. 43) następujące uwagi pod powyższym tytułem:

Dowodem już ze zdradą graniczącego warcholstwa są endeckie informacje w zagranicznych pismach codziennych.

W jednym z pism amerykańskich czytamy takie oto wiadomości o sytuacji w Polsce.

„Wewnątrz chaos, powiększa się, walka o utrzymanie równowagi budżetu i złotego tudzież o opanowanie zupełnego kryzysu — trwa. Wyniki walki obecnego rządu i zastosowane środki obronne są więcej aniżeli problematyczne. Nie należy spodziewać się nic pozytywnego“.

„Nie mniej sanacja — genialna w systemie politycznym i w prowokacjach próbuje nadal szukać wątpliwych sukcesów w dziedzinie spisków i zamachów. Najłatwiej w

tym względzie popisywać się fantazją choćby chorobliwą. Sanacja żyje pod obuchem i strachem widma przewrotu ze strony... opozycji. Wszelką akcję opozycyjną, stojącą nawet na gruncie legalnym uważa za akt rewolucyjny i antypaństwowy“.

„Nie mniej nie więcej, sanacja przewiduje na październik przewrót, który ma znieść z powierzchni życia błogosławione rządu sanacji. W akcji przewrotu — jak twierdzi opinja sanacyjna — ma wziąć udział cała opozycja z Dowborczyka i z Dowborczykami a zwłaszcza Hallerczykami na czele. Całością akcji ma kierować generał Sikorski z zagranicy“.

Gazetom rozszerzającym takie nieodpowiedzialne i głupie wieści powinien Rząd polski odebrać debit pocztowy.

Brzydko to płak, co własne gniazdo „kła“ — i to jeszcze kłamstwem.

Zamiast banknotów zagranicznych na giełdach kupują polski papier procentowy

Na giełdzie warszawskiej dało się zauważyć ostatnio dość znaczne ożywienie dla pożyczek polskich, notowanych na giełdach zagranicznych.

Korzystny ten objaw należy przypisać wygasaniu paniki, która powstała na tle załamania się kursu różnych walut. Naučení smutnym doświadczeniem ciułacze zaniechali nabywania banknotów zagranicznych i zwrócili się ku polskim papierom procentowym.

Dzięki temu znaczną poprawę kursów osiągnęły obligacje dolarowe, z których na pierwsze miejsce wysunęła się 7 proc. pożyczka stabilizacyjna, uzyskując kurs 56,50, wobec nienotowanego oficjalnie w poprzednim okresie 46. Zwykowała również 6 proc. pożyczka dolarowa poprawiając swój kurs z 49 na 57.

Należy zaznaczyć, że dzięki zapotrzebowaniu na te papiery, na giełdzie nowojorskiej i innych giełdach europejskich, kursy ich się wyrównały i tak np. w New Yorku notowano ostatnio 7 proc. pożyczki stabilizacyjnej po 55, na giełdzie w Zurychu — 54 do 50.

W najbliższym czasie ma być wprowadzona na giełdę warszawską i dopuszczona do oficjalnych notowań 4 proc. premjowa pożyczka dolarowa (III emisja).

Ceny zboża w kraju i zagranicą

Przeciętne tygodniowe ceny czterech głównych zbóż w okresie od 12 do 18 października r. b. według obliczenia biura giełdy zbożowo-towarowej w Warszawie kształtowały się jak następuje: ceny rozumieją się za 100 kg w złotych:

Warszawa: pszenica — 23.75, żyto — 22.37,5, jęczmień — 24.69, owies — 23.72.

Poznań: pszenica — 20.62,5, żyto — 22.43, jęczmień — 23.00, owies — 21.87,5.

Gdańsk: pszenica — 21.10, żyto — 22.00, jęczmień — 25.95, owies — 20.32.

Rynki zagraniczne: Berlin: pszenica — 45.58, żyto — 39.65, owies — 30.54, jęczmień — 35.20.

Hamburg: pszenica — 22.71, jęczmień — 14.86, owies — 17.71.

Chicago: pszenica — 16.46, żyto — 16.10, jęczmień — 19.76, owies — 14.68.

Pismo nie szczędzi również bardzo ostrych zarzutów ministrowi Rollin, który dementował poprzednio pogłoski o udzieleniu kredytów Sowiecom, obecnie zaś wspomnianą konfederacją oświadcza, że w „porozumieniu z rządem“ odbywać się ma dyskont weksli sowieckich przez Bank Francji. Pismo nazywa to ZDRADĄ INTERESÓW FRANCUSKICH i powołuje się na największy dziennik francuski „Temps“, który pisał w tej sprawie:

„Rosja nie jest zwyczajnym rynkiem zbytu, jest to MAGAZYN AMUNICJI, KTÓRY SIĘ EKWIPIJE. Trzeba unikać błędów, które się nie dadzą naprawić (lecz które trzeba będzie zapłacić łzami, nędzą i krwią). Byłoby to robieniem z nas głupców, gdybyśmy dla zbytu nadmiaru chwilkowego naszej produkcji zbroili konkurenta, który nam każe grzyć proch!“.

Nie tylko głupcy — pisze „Ami du Peuple“ — lecz źli Francuzi, dla których interesy własne są ważniejsze od interesów ojczyzny. A ponieważ minister Rollin jest na ich czele, musimy mu zadać pytanie okrutne, które rzucamy mu prosto w twarz:

Panie Ministrze, z tytułu swego urzędu jest pan na służbie Francji, lecz na czyj rozkaz rzuca pan takie wyzwanie swojej ojczyźnie, naszej ojczyźnie?

Jacy są władcy, którzy Panu rozkazują i żądają, aby realizował Pan plan, którego główne linie wykryliśmy już dawno w Berlinie, Nowym Jorku i Moskwie, a którego rozgąłęzienia spotykamy teraz w Londynie i Paryżu?“.

Trudną będzie odpowiedź p. ministra R. O ile ją wogóle da prasie francuskiej.

Dla obrony i dobra Ojczyzny

Polowe ćwiczenia Związku Strzeleckiego i Powstańców i Wojaków O. K. VIII. w powiecie starogardzkim

Dnia 18 bm. odbyły się ćwiczenia polowe organizacji PW północnej części pow. starogardzkiego.

Rano o godz. 6,30 przy chmurnej pogodzie zebrały się oddziały Przystosowania Wojskowego na placu przed świetlicą Związku Strzeleckiego w Starogardzie, skąd o godz. 7:00 w szyku zwartym bez broni udali się na nabożeństwo do miejscowego kościoła parafjalnego. Po wysłuchanej mszy św. oddziały zebrały się ponownie na placu przed świetlicą PW, gdzie nastąpiła organizacja oddziałów.

W ćwiczeniach wzięły udział 3 kompanie Związku Strzeleckiego w sile 180 ludzi, pluton ckm. i pluton cyklistów. Oddziały te tworzyły stronę niebieską.

W skład strony czerwonej weszły: szwadron 2 pułku szwoleżerów, drużyna ckm. i pluton cyklistów, złożony z Powst. i Wojaków.

Cel ćwiczeń polegał na sprawdzeniu gotowości bojowej oraz stanu wykształcenia, dyscypliny i karności Zw. Strzel. oraz Powst. i Wojaków O. K. VIII, oraz na zaprawieniu do działań na wypadek wojny. Dalej ćwiczenie miało na celu zapoznać członków z różnymi formami walki, jak: marsz ubezpieczony, rozpoznawanie, walka z kawalerją, walka spotkaniowa, walka opóźniająca.

Sformowane oddziały pod ogólnym kierownictwem Komendanta Powiatu PW wyruszyły o godz. 8,15 na swoje stanowiska wyjściowe.

Stroną niebieską dowodził por. rez. Wysocki, komendant Oddziału Z. S. Starogard — strona czerwona oficer 2 pułku szwoleżerów. **WALKA NIEBIESKICH I CZERWONYCH.**

Strona niebieska o godz. 8,30 wyrusza marszem ubezpieczonym szosą w kierunku Skarszewy, gdzie według otrzymanych wiadomości oddziały PW Kościerska walczą z przeciwnikiem. W drodze dowódca strony niebieskiej otrzymuje wiadomość, że oddziały PW Kościerska załatwiły się już z przeciwnikiem, natomiast silny oddział nieprzyjacielski dąży z kierunku Chojnic z zadaniem połączenia się z oddziałami walczącymi w powiecie kościerskim.

Dowódca strony niebieskiej na tę wiadomość rzuca swój oddział w kierunku nacierającego przeciwnika. Następuje walka z patrolami kawalerji nieprzyjacielskiej, następnie walka z większymi siłami kawalerji wreszcie spotkanie z nieprzyjacielem i walka opóźniająca.

Bardzo ciekawym momentem walki było spotkanie z kawalerją, gdzie oddziały strony niebieskiej bardzo szybko zorientowały się w sytuacji i otworzyły huraganowy ogień na nacierającą kawalerję. Dalszym ciekawym momentem była przeprawa przez rzekę w miejscowości Starylat, gdzie konie i wozy musiały przechodzić wbród, a ludzie przez wążutką kładkę.

Decydującym momentem była walka o Starogard, gdzie strona niebieska oskrzydlała z lewej strony przeciwnika odniosła zdecydowane zwycięstwo.

Po ukończeniu ćwiczeń oddziały przemaszerowały na plac przed świetlicą, gdzie

O zwolnienie od opłat portowych unieruchomionych statków wystąpił armatorzy stokholmscy

Stokholmski związek armatorów zwrócił się do dyrekcji portu w Sztokholmie z petycją o zwolnienie od opłat portowych unieruchomionych w tym porcie statków, będących własnością członków związku. Petenci podnosili, że żegludze morskiej w chwili obecnej powinny być przyznane wszelkie możliwe ulgi i powoływali się na to, że armatorzy kopenhaski uzyskali podobne zwolnienie od dyrekcji tamtejszego portu.

Dyrekcja portu w Sztokholmie jest przeciwna takiemu zwolnieniu. Oświadcza ona, że udzielenie stokholmskim armatorom tego rodzaju pomocy jest niemożliwe z uwagi na istniejące układy. Pociągnęły to bowiem za sobą konieczność przyznania bezpłatnego portu w porcie wszystkim unieruchomionym statkom, co znów jest ze względów gospodarczych nie do przyjęcia.

Poza tem dyrekcja portu twierdzi, że opłaty te są tak niskie, iż nie mogą zbyt obciążać zainteresowanych armatorów. Np. statek o tonażu 1.000 ton płaci po upływie 60 dni postoju bezpłatnie na 2 1/2 0re miesięcznie od 1 tony rejestrowej netto, t. j. około 25 koron miesięcznie. (t.)

spożyto żołnierski obiad z kuchni polowej — poczem oddziały odmaszerowały do swych miejsc zamieszkania.

Ćwiczenia wykazały doskonałą sprawność, poczucie obowiązku i odporność na trudy bojowe, bo pomimo niepogody i deszczu wszyscy z humorem i zapałem wypełniali swoje zadania, dając tem dowód że rozumieją swój obowiązek i zawsze gotowi są do walki za Ojczyznę.

Podniósł także zapał z jakim wszyscy, zarówno młodzi jak i starzy, brali udział w ćwiczeniach. Organizacje Przystosowania Wojsk. jakimi są Zw. Strzelecki oraz Powst. i Woj. O. K. VIII w ćwiczeniu tym dowiodły, że praca ich jest realna i daje dobre wyniki. Patrząc na te szeregi, które w niepogodę i słotę szły w karnych oddziałach, by uczyć się

sztuki wojennej dla obrony granic, dziwnym i niezrozumiałym się wydaje fakt, że przeciwko tym organizacjom występuje pewien odłam społeczeństwa, zwalczając je, jakby to były organizacje niepolskie, dążące do utrzymania całości granic, lecz wrogie.

Mam wrażenie że gdyby ci ludzie byli obecni i przypatrzyli się tym szeregom, to napewno w sumieniu swoim doszliby do wniosku, że są to organizacje dobre i użyteczne dla kraju i w przyszłości nie zwalczano by ich.

Trzeba również podkreślić ofiarności i zrozumienie społeczeństwa, które umożliwiło przeprowadzenie tych ćwiczeń, dając żywność i pieniądze na urządzenie obiadu, oraz wielką życzliwość i czynne poparcie dowódcy 2 pułku szwoleżerów.

Uczestnik ćwiczenia.

Świecie w rocznicę bitwy pod Płowcami

Spoleczeństwo pomorskie czuwa

Na skutek uchwały ostatniego Walnego Zebrania Związku Towarzystw, powziętej w głosowaniu nad wnioskiem prof. Ecksteina — rynek świecki stał się w dniu 14 bm. widowiskiem poważnej manifestacji miejscowego społeczeństwa bez różnicy poglądów i przekonań politycznych na rzecz nierozdzielnej i nie podlegającej dyskusji, łączności Pomorza z polską Macierzą.

O godzinie 20 zabuczała syrena sygnałowa straży pożarnej i rozległ się dźwięk alarmowego dzwonu pożarowego z wieży czki magistratu.

Na te sygnały, bez żadnych poprzedzających zarządzeń zbiórki wysypały się tłumy manifestantów na rynek, gdzie przy dźwięku fanfary, odegranej przez orkiestrę Kadry Szeregowych Floty zapłonął olbrzymi stos, mający być sygnałem czujnej gotowości społeczeństwa do obrony polskości Pomorza.

W 10-minutowym przemówieniu prof.

Serwacy Zieliński zobrazował przebieg walk o polskość przastarzej ziemi pomorskiej z odwiecznym wrogiem - Prusakami, przypominając chwalebna bitwę pod Płowcami z zakutymi w stal zastępami krzyżactwa, która na wsze czasy pokazała nam samym i światu, że potrafimy dać sobie radę z każdym wrogiem, czyhającym na naszą życie, warę i mienie.

Wzniesionemu okrzykowi na cześć Rzeczypospolitej i twórców jej mocarstwowego stanowiska w gronie narodów towarzyszył potężny odzew manifestantów i odegrany przez orkiestrę Hymn Narodowy.

Po odśpiewaniu „Roty”, przy szerokim blasku ogniska — orkiestra odegrała wiankę p. e. ni narodowych i kilka utworów o licznościowych.

Długo jeszcze płonął stos, na dłużej jeszcze pozostanie w pamięci rocznica bitwy płowieckiej. K.

Zdrowa myśl zwycięża

Nowy oddział Zw. Strzel. w Ostrowitem pod Golubiem

Z inicjatywy kier. szkoły p. Brzezińskiego odbyło się w poniedziałek dnia 19 bm. w Ostrowitem organizacyjne zebranie, mające na celu założenie Oddziału Zw. Strzeleckiego. Zebranie zagal p. Brzeziński, witając miejscowych gości, jakoteż przybyłych z Golubia przedstawicieli tamt. Oddziału w osobach: ob. wiceprez. Górskiego, kier. szkoły i ref. wych. ob. Rollingera. Na wstępie zabrał głos ob. Górski, który w swoim przemówieniu wskazał na konieczność organizowania się w Zw. Strzeleckim, którego głównym założeniem jest wychowywanie młodych pokoleń na dobrych — karnych i wiernych obywateli Rzplitej.

Po tem przemówieniu wywiązała się ożywiona dyskusja, podczas której organizatorzy niejednokrotnie służyli wyczerpującymi wyjaśnieniami — na różne pytania.

Po dyskusji, ob. Rolinger wygłosił obszerny referat, w którym przedstawił zebrany historję Zw. Strzel. od jego powstania do dni ostatnich historję tego ofiarnego, bohaterskie-

go, szarego Strzelca, który pod wodzą Komendanta szedł na wroga, by pomścić oficie polską krew przodków naszych, by wreszcie pokazać światu, że nie zamarli jeszcze duch w narodzie polskim — że duch ten żyje i pragnie swobody, Niepodległej Ojczyzny.

Na zakończenie zwrócił się do zebranych z gorącym wezwaniem, ażeby ci, wstępując w szeregi strzeleckie zadokumentowali, że na nic nie zdadzą się oszczerze występy nieuczciwej prasy, że istnieją dobrzy synowie Ojczyzny, którzy chcą ją widzieć na najwyższym piedestale potęgi i chwały.

Po tem przemówieniu odbyły się zapisy członków, wreszcie wybory zarządu, w skład którego weszli: ob. Draczyński jako prezes, ob. Golusiński jako sekretarz, ob. Maszakiewicz jako skarbnik i Brzeziński jako ref. wych. ob. Na komendanta zgłoszono 2 kandydatury: ob. Jędrzycki i Śmietany, które rozpatrzył Okręg Zw. Strzel. Po wolnych głosach — zebranie zakończono.

Z walnego zebrania

Towarzystwa Samopomocy Rybaków Morskich

W Pucku odbyło się ostatnio ogólne zebranie członków Towarzystwa Samopomocy rybaków morskich oraz pracowników instytutu i przedsiębiorstw rybackich. W obradach którym przewodniczył prezes Towarzystwa p. A. Plichta, wzięło udział około 50 osób.

Postanowiono uzupełnić statut Towarzystwa dwiema poprawkami. Mianowicie par. 12 statutu w którym jest mowa o wysokości zapomóg, wypłacanych przez Towarzystwo w różnych wypadkach, postanowiono uzupełnić następującym dodatkiem: „W zależności od położenia finansowego Towarzystwa przysługują władzy nadzorczej oraz zarządowi Towarzystwa za zgodą władzy nadzorczej prawo zmniejszenia zapomóg, ustalonych w par. 12 statutu Tow.”

Poza tem wprowadzono do statutu poprawkę że ogólne zebrania odbywają się przez wysyłanie z każdej miejscowości po 1 dele-

gacie od każdego 50 członków Towarzystwa, przyczem delegaci ci są wybierani przez poszczególne miejscowości.

Jednocześnie postanowiono obniżyć z 20 zł. do 5 zł. miesięcznie renty starcze wypłacane przez Towarzystwo rybakom, którzy ukończyli 70 rok życia. Renty te stanowią poważne obciążenie dla kasy Towarzystwa, gdyż rybaków w wieku ponad 70 lat jest 73. (t.)

Kościerzyna

— Kurs księgowości. Izba Rzemieślnicza w Grudziądzu uruchomiła dla rzemieślników miasta Kościerzyny 15 tyg. kurs księgowości. — Otwarcie kursu odbyło się dnia 19 bm. o g. 18. Obecni byli, przedstawiciel Izby Przem. p. Hawroszke oraz delegat na powiat kościerski p. Budziński Józef. Narazie zgłosiło się 20 słuchaczy.

Jeszcze jeden...

W ostatnich dniach donosiliśmy o aresztowaniu kierownika O. W. P. i red. „Słowa Pomorskiego” Piszczka, ja kie zarządził prowadzący dochodzenia sędzia śledczy za podburzające antypaństwowe wystąpienia na wiecu. Organizatorzy O. W. P. nie ustają w działalności antypaństwowej inspirując swoich członków w kierunku tego rodzaju wystąpień.

Ostatnio aresztowany został w Toruniu niejaki Leon Wierchowski, członek O. W. P. sekretarz komitetu bezrobotnych w Toruniu, za rozgłaszanie nieprawdziwych, zmyślonych podburzających informacji, mogących wywołać pogardę dla urzędów państwowych.

Wierchowski po przeprowadzeniu dochodzeń odstawiony został do sędziego śledczego.

Tegoroczne egzaminy na szyprów i na maszynistów okrętowych odbędą się w dwóch terminach

Ministerstwo Przemysłu i Handlu ustaliło, że tegoroczne egzaminy na szyprów i na maszynistów okrętowych odbędą się w dwóch terminach: dnia 3 listopada i dnia 3 grudnia. Egzaminy odbywać się będą w Państwowej Szkole Morskiej w Gdyni.

Kandydaci do egzaminów winni złożyć wczasu podania w kancelarji Państwowej Szk. Morskiej, dołączając do nich: 1) świadectwo z odbywania praktyki fachowej i 2) świadectwo obywatelstwa polskiego.

Przy zgłoszeniu się do egzaminu kandydaci powinni mieć przy sobie dowód osobisty z fotografią. (t.)

Podgórz

— Ze Zw. Strzeleckiego. Zebranie zarządu odbyło się w ub. wtorek w świetlicy w hali balonowej. Załatwiono różne sprawy administracyjne. Mianowicie powierzono funkcję podoficera broni ob. Albinowi Kowalskiemu. Ze względu na zbliżające się święta wolności w dniu 11 listopada postanowiono dzień ten uroczystie obchodzić. Program obchodu podany będzie później do publicznej wiadomości. Po gruntownym odnowieniu świetlicy i uzyskaniu oświetlenia elektrycznego postanowiono w sezonie zimowym dać młodzieży ćwiczącej godziwą rozrywkę fizyczną i umysłową. Po zakupieniu stołu ping-pongowego za zdecydowano wreszcie o stworzeniu własnej biblioteki, która w pięknie odrestaurowanej świetlicy znajdzie doskonałe pomieszczenie. Zarząd prosi członków i sympatyków o ofiarowanie książek. Zarząd składa pozatem wszystkim obywatelom, którzy przyczynili się bądź pracą własną bądź pomocą materialną do odnowienia świetlicy publiczne podziękowanie. Ze względu na to, że w przyszłym tygodniu odchodzi kilku członków do czynnej służby wojskowej, zwołuje zarząd uroczyste pożegnane zebranie plenarne, które odbędzie się w przyszłą niedzielę w świetlicy o godz. 4 po południu.

— Zebranie Tow. Opieki nad Ubogimi — odbyło się w ub. wtorek w sali Rady Miejsk. Prócz zarządu wzięło udział w zebraniu p. burmistrz Stamirowski, który okazuje wielkie zainteresowanie dołą ubogich, odwiedzając osobiście domy rodzinne ubogich jak i przeznaczając na rzecz towarzystwa 100 zł. Zarząd składa za tak hojny dar publiczne podziękowanie.

Ze względu na zbliżającą się gwiazdkę, postanowiono urządzić celem zdobycia pewnych funduszy tradycyjny bazar. Odbędzie się on w niedzielę dnia 8 listopada w hotelu Centralnym. Zarazem podzielono funkcje gospodarzy itp. w dotychczasowym składzie. Zarząd prosi zarazem obywatelstwo Podgórza i Torunia akcją łaskawie poprzeć, by mógł bazar odrzucić pewne dochody na gwiazdkę dla ubogich.

Brodnica

— Opiekę nad drużyną harcerską im. ks. Józefa Poniatowskiego objął w Jabłonowie po p. naucz. Obrębskim, przeniesionym do Brodnicy, p. naucz. Klin Franciszek.

— Z życia Zw. Strzeleckiego. W niedzielę dnia 17 bm. odbyło się w Brodnicy zebranie członków Związku Strzeleckiego, na którym nastąpiło zdanie funkcji przez obyw. Obrębskiego. Obowiązki referenta wychowania obywatelskiego w oddziale objął obyw. Karol Ejdowski, a komendę powierzono obyw. podchor. Preiskornowi. Zebrani uchwalili, że zbiórki oddziału będą się odbywać w każdą niedzielę o godz. 15 we własnej świetlicy — w szkole powszechnej.

KRONIKA

sobota
24
października

TORUN

Kalendarzyk rzym.-kat.

Piątek Seweryna

Sobota Rafała

— Stan wody w Wiśle z dn. 22. 10.: Zawiesłość +1.50, Warszawa +1.68, Płock +1.45, Toruń +1.62, Fordon +1.68, Chełmno +1.52, Grudziądz +1.76, Korzeniewo +2.03, Piekło +1.36, Tezew +1.42, Einlage +2.92, Schiewenhorn +3.16.

— Nocny dyżur aptek. Do środy dnia 28 bm. własnie dyżuruj apteka „Pod Orłem” Rynek Staromiejski.

Repertuar Teatru Miejskiego:

Piątek 23 bm. Teatr nieczynny.

Sobota 24 bm. „Ulca”.

Niedziela 25 bm. godz. 16 „Wieczór trzech króli”.

Niedziela 25 bm. godz. 20 „Borys Godunow, opera Musogskiego.

Repertuar kin:

Palace — „Quo Vadis?”

Światowid — „Na fałach namiętności”.

Lux — „Świat bez granic”.

Corso — „Piraci Panamscy”.

Z miasta

— Srebrne gody małżeńskie. Uroczystość srebrnych godów małżeńskich obchodzą w sobotę dnia 24 bm. p. Piotr Kraśnicki z małżonką Franciszką z Jabłońskich. Na intencję jubilatów odprawiona zostanie w sobotę o godz. 8.15 msza św. w kościele Chrystusa Króla na Mokrem. Jubilatów ad multos annos.

— Ślub. W kościele św. Jakóba pobłogosławiony został związek małżeński między Franciszką Popławską a kpt. Mieczysławem Mieczysławskim. Młodej parze „Szczęść Boże!”

— Z życia organizacyjnego b. Więźniów Politycznych i Ideowych Województwa Pom. W ub. sobotę dnia 17 bm. odbyło się w lokalu Pod Trzema Koronami zebranie Stowarzyszenia b. Więźniów Politycznych i Ideowych woj. Pomorskiego przy udziale licznie przybyłych członków.

Zebraniu przewodniczył prezes Pater, który następnie scharakteryzował całokształt zagadnień życia organizacyjnego Stowarzyszenia, jako młodej placówki społecznej i jej doniosłe znaczenie na polu pracy państwowo-twórczej oraz wskazał cele i zadania organizacji.

W dalszym ciągu zebrania przyjęto nowo opracowany regulamin Stowarzyszenia, przy czym omawiano sprawę odznaczeń Krzyża i Medalu Niepodległości”.

Po wyczerpaniu porządku obrad, prezes zamknął posiedzenie.

— Zebranie BBWR rejonu Mokre. Dziś w piątek dnia 23 bm. odbędzie się o godz. 19 w sali p. Jaranowskiego przy ul. Grudziądzkiej 85 zebranie członków BBWR rejonu Mokre i Chełmińskie Przedmieście. Zarząd prosi członków o jaknajliczniejszy udział w zebraniu.

— Walne zebranie Komitetu Rodzicielskiego powz. szkoły żeńskiej nr. 9. W niedzielę 25 bm. o godz. 15 odbędzie się w szkole powz. żeńskiej Nr. 9 (Bydg. przedm.) walne zebranie Komitetu Rodzicielskiego, na które zaprasza się rodziców i opiekunów dziatwy szkolnej. Ze względu na ważność obrad będących na porządku dziennym a przedewszystkiem przeniesienie tej szkoły do nowego gmachu opróżnionego przez Pom. Izbę Roln. uprasza się o jaknajliczniejszy udział. Zarząd Komitetu.

— Z ruchu strzeleckiego. W czwartek dnia 16 bm. w strzelniczy oddziału III Z. S. odbyło się zebranie członków zarządu. Obradom przewodniczył prezes Stankiewicz. Z pośród 28 zgłoszonych kandydatów przyjęto na członków Związku 24. W dalszym ciągu omawiano sprawę nowego, obszerniejszego lokalu na świetlicę. Wszystkim ofiarodawcom, którzy w jakikolwiek sposób pomogli w pomocy oddziałowi uchwalono wyrazić podziękowanie w prasie.

W dyskusji skarbnik p. Prokopnik proponuje utworzenie łańcucha, by tą drogą wzwąć obywateli do dalszych ofiar. Łańcuch zapoczątkował p. Prokopnik ofiarując jeden komplet, wzywając do dalszego kucia ogniw łańcucha prezesa Stankiewicza, który z kolei wzywa do dalszego kucia p. Juliana Michalowskiego, zam. przy ul. Sobieskiego.

— Czasowe zamknięcie biblioteki Okr. Ośr. WF. W związku z przeprowadzaniem remontem w budynku P. K. U. biblioteka i czytelnia Okręgowego Ośrodka W. F. w godz. wieczorowych nie będzie czynną aż do odwołania.

— Racznosc monterzy sygn. i nadzorczy przewodów. W niedzielę dnia 25 października

TYLKO 2 DNI JESZCZE

PRZYJMUJĄ LISTOWI

PRZEDPŁATĘ NA NASZ DZIENNIK

NA M. LISTOPAD WZGL. LISTOPAD I GRUDZIEŃ

Karczma graniczna

Ciekawy zabytek dawnego budownictwa drewnianego w zbiorach etnograficznych Muzeum toruńskiego

Muzeum Miejskie w Toruniu, dążące w myśl swego programu zbierania dowodów minionej kultury całego Pomorza do jaknajszerszego jej zobrazowania w zbiorach naszej miejskiej instytucji, stara się m. i. wciągnąć w orbitę tych zainteresowań i sztukę ludową we wszelkich jej przejawach. Sztuka ludowa posiada na naszym terenie pomorskim niezwykle różnorodne oblicze. Dotychczas — mówią o niej w pracach naukowych — miano wyłącznie na uwadze kulturę artystyczną ludu kaszubskiego, a przecież pamiętać nam wypada, że na tym tylko odcinku zagadnienie sztuki ludowej na Pomorzu bynajmniej nie jest wyczerpane. Spotykamy się tu ze zdobnictwem ludu browackiego, kociewskiego, ziem warmińskiej i michalowsko-dobrzyńskiej.

Ostatnio Muzeum Miejskie pozyskało model plastyczny drewnianego domu zabytkowego, który znajdował się w Golubiu przy ul. Szopena, a był własnością dr. Marcinkowskiego. Jego stan był w ostatnich czasach tak groźny, że o dalszej konserwacji mowy już być nie mogło. Nadto względy natury regulacyjnej skłoniły władze konserwatorskie do wydania zezwolenia na zburzenie domu. Zabytkowy dom nie pozostał bez śladu: właściciel kazał wykonać wierny model drewniany, nadto wykonano fachowe zdjęcia pomiarowe, architektoniczne z ramienia Urzędu Wojewódzkiego.

Dom ten przedstawiał bardzo interesujący

przykład dawnego budownictwa drewnianego ziemi dobrzyńskiej. Służył dawniej jako karczma graniczna ziemi dobrzyńskiej i dawnych Prus królewskich. Karczma, zbudowana z ryglówki posiadała bardzo charakterystyczny podcień na froncie, wsparty na jednym słupie wegarowym. Belka dachowa zachowała nam datę powstania zabytku: rok 1771. Formy budynku zachowały w zasadzie przewodnią myśl gotyckiego budownictwa drewnianego. Założenie wnętrza jest typowe dla układu północno-polskiej chaty, bardzo charakterystyczny jest komin murowany wraz z izbą kurną.

Przekazanie modelu do zbiorów Muzeum Miejskiego przez dawnego właściciela budynku p. dr. Marcinkowskiego świadczy o wysokim zrozumieniu wartości zabytków dla potomności.

Ubolewać należy, że dużo zabytków dawnego budownictwa ludowego na ziemi naszej ginie bez najmniejszego śladu, a właśnie okazy budownictwa ludowego jako dzieła konserwatywnego zmysłu budowniczego ludu polskiego, świadczą o autochtonicznym, niezależnym ich charakterze.

Muzeum Toruńskie pozyska w najbliższym czasie, w drodze depozytu od Pomorskiego Towarzystwa Popierania Przemysłu Ludowego, szereg ciekawych przedmiotów meblarstwa ludowego borowiackiego. (3 szelbiagi, 1 łóżko i 4 skrzynie (przez co powiększy swój dział etnograficzny.

Jeszcze o mieszkaniach magistrackich

Niedola mieszkańców — Co lokatorzy otrzymują w zamian za wysoki czynsz?

Niejednokrotnie już na łamach naszego piśmiennictwa poruszaliśmy sprawę niedomagań i skandalicznych wprost stosunków w magistrackich domach mieszkalnych. Liczne prośby lokatorów do Magistratu o usunięcie względnie częściowe chociażby naprawienie niedomagań, pozostają bez echa.

Mieszkania, tak w blokach przy ul. Czarnieckiego, jak i przy ul. Staszica, za które Magistrat pobiera niesłychanie wysoki czynsz, są prowizoryczne. Dachy są w takim stanie, że w dzień deszczowe woda przecieka do wszystkich mieszkań położonych na II piętrze. Zadnego strychu ani innej podobnej ubikacji, przeznaczonych do suszenia bielizny. Instalacje świetlne zmuszeni są lokatorzy przeprowadzać na własny koszt.

Napróżno już od szeregu tygodni domagali się mieszkańcy uporządkowania piwnic i wprawienia szyb do okien. Nadchodzi zima, a lokatorzy tych domów, którzy składają się z ludności uboższej, ciężką pracą zarabiającej na utrzymanie — pozbawieni są możliwości przechowania żywności (jak ziemniaki, węgle i t. d.). Mimo obietnic ze strony zarządcy domów, nic w tej sprawie nie zrobiono.

Jeśli się zważy, że mieszkańcy płacą tak wygórowany czynsz, to stanowisko Magistratu staje się co najmniej niezrozumiałe.

W imieniu tej ubogiej ludności, która w tych domach zamieszkuje, zwracamy się z prośbą o jak najszybsze naprawienie tych niedomagań.

Z sali odczytowej

„Duch Targowicy”

W dniu 21 bm. odbył się w dużej sali Kasyna Garnizonowego w Toruniu inauguracyjny odczyt okresu 1931-1932, zorganizowany staraniem Tow. Wiedzy Wojskowej, Kolo Toruń, na który przybyli licznie oficerowie garnizonu toruńskiego, oraz przedstawiciele miejscowej inteligencji.

Odczyt pod tytułem „Duch Targowicy jako memento historii” wygłosił znany publicysta, redaktor naczelny „Dnia Pomorskiego” Dr. Adam Brzeg, kreśląc barwnie obraz wypadków XVII i XVIII wieku, które doprowadziły w konsekwencji Polskę do rozbioru.

Odczyt trwający blisko godzinę zebrani przyjęli z gorącym aplauzem.

Z życia Związku Pracowników Miejskich

W Dworze Artusa odbyło się w ub. wtorek miesięczne zebranie Zw. Prac. Miejskich w Toruniu. Obradom przewodniczył prezes p. inż. Roth.

Po omówieniu szeregu spraw natury wewnętrznej omówiono sprawę zjazdu delegatów Zw. Prac. Miejskich jakie odbędzie się w dniach 7 i 8 listopada w Wilnie. W zjeździe udział weźmie jako delegat Związku Pracowników Miejskich w Toruniu prezes p. inż. Roth. W dalszym ciągu zebrania omawiano szereg spraw drobniejszych.

Po wyczerpaniu porządku obrad p. prezes Roth zebranie solwował. W niedzielę dnia 25 bm. odbędzie się zwołanie muzeum miejskiego z odczytem kustosa działu prehistorycznego p. dr. Tadeusza Wagi.

Przed spisem ludności

W terminie co najwyżej dwudniowym przed powszechnym spisem ludności doręczone być mają zarządom hoteli, pensjonatów, właścicielom zajazdów i oberż formularze spisowe dla dokonania spisu przebywających tam czasowo lokatorów.

W hotelach i zajazdach spisani będą wazyści, którzy przynocowali tam z 8 na 9 grudnia, oraz wszyscy, którzy przybyli do nich z podróży w d. 9 grudnia, o ile podróż rozpoczęto przed północą z 8 na 9 grudnia.

Z sali sądowej

Niesumienny kierownik

Sąd Okręgowy rozpatrywał w dniu wczorajszym sprawę b. kierownika księgarni Stella przy ul. Szerokiej Jana Orpikowskiego, oskarżonego o szereg oszustw i sprzeniewierzeń.

Oskarżony, będąc kierownikiem księgarni „Stella” dopuszczał się systematycznie różnych oszustw. Sąd w wyniku przeprowadzonej rozprawy skazał niesumiennego urzędnika na rok więzienia. W uzasadnieniu wyroku sąd orzekł, że oskarżony posiadając pełne zaufanie firmy, dopuszczał się systematycznie hańbiących oszustw, których większość Sąd jednakże nie mógł ustalić. Za 3 udowodnione oskarżonemu przestępstwa Sąd wymierzył mu karę 1 roku więzienia, uznając ją za zupełnie uzasadnioną.

„Nowiny Toruńskie” przed sądem

W ub. środę rozpoczął się przed Sądem Grodzkim proces przeciwko odpow. red. „Nowiny” niejakiemu Przybyłowskiemu, oskarżonemu o oszczerstwo w druku. Sprawa znalazła się na wokandzie sądowej na skutek skargi wniesionej przez p. Szumielewicza, któremu „Nowiny” zarzucały uprawianie szmuglu.

Akt oskarżenia rozszerzono w czasie rozprawy na Ciesielskiego jako autora oszczerczych artykułów.

Rozprawę odroczone celem przesłuchania podanych przez strony świadków.

Z teatru

— Przedstawienie dla młodzieży. W niedzielę dnia 25 bm. o godz. 16 (ceny najniższe od 0.30 do 1.50) specjalne przedstawienie dla młodzieży szkolnej. Odegrana zostanie nieśmiertelna komedia Szekspira „Wieczór trzech króli”.

— Występ opery warszawskiej. W niedzielę dnia 25 bm. o godz. 20 wystąpią gościnnie artyści Opery Warszawskiej w wspaniałej operze „Borys Godunow” Musogskiego. — Udział biorą pp. Helena Terenkoczy-Jastrzębska, O. Kajłowa, H. Leska, A. Michalowski, M. Janowski, Z. Mossoczy, A. Dobosz, J. Junelli-Trenbicki. Orkiestra złożona z 26 osób. Dyryguje b. dyrektor Opery Królewskiej w Bukareszcie Berdiajew.

wszystkich członków zarządu konieczne. Za prezesa Jędrzejewski Franciszek, sekretarz.

— Zebranie sekcji bokserkiej Gryfu odbędzie się dziś piątek dnia 23 bm. o godz. 18.30 w lokalu własnym w Branie Mostowej. Z powodu wyjazdu niedzielnego na zawody do Inowrocławia, obecność wszystkich członków konieczna.

— Zgony. Dnia 22 bm. zmarli w Toruniu: Marja Matawowska z domu Neusser ur. 1866. Kazimierz Nowacki ur. 1930 r.

Szoferzy uroczą: c obchodzą święto swego patrona

W niedzielę dnia 25 bm. przypada roczne święto patrona szoferów św. Krzysztofa. Dzień ten Klub Szoferów na Pomorzu obchodzi w Toruniu bardzo uroczysto.

O godz. 8.15 zbiórka członków i delegatów przed Starostwem Powiatowym, skąd pochód przez miasto do kościoła Panny Marji na uroczyste nabożeństwo. Po nabożeństwie uczestnicy udadzą się pochodem do Oazy, gdzie odbędzie się uroczyste posiedzenie. W czasie posiedzenia nastąpi uroczyste wręczenie dyplomów. Popołudniu obradować będzie zjazd delegatów z całego Pomorza.

Zarząd Główny Klubu Szoferów na Pomorzu zwraca się z uprzejmą prośbą do pp. właścicieli samochodów by na niedzielę zwolnili szoferów od obowiązków celem umożliwienia im wzięcia udziału w uroczystości.

br. odbędzie się w Bydgoszczy zjazd monterów sygnalizacji i nadzorów przewodów w lokalu Zjednoczenia Kolejowców Polskich przy ul. Zygmunta Augusta 3 o godz. 9. Porządek obrad podany będzie na zebraniu. O liczne przybycie zainteresowanych uprasza Zarząd Sekcji.

— Sekcja Sportowa Przystosowania Kobiet do Obrony Kraju zawiadamia członkinie, że przystępuje do prac w sezonie zimowym celem uzyskania „Państwowej Odznaki Sportowej”.

Wszystkie członkinie uprasza się o jaknajgorliwsze uczęszczanie, które odbędą się, poczynając od dnia 19 października poniedziałek w sali gimnastycznej gimnazjum męskiego przy ulicy Mickiewicza. Plan zajęć: w poniedziałki gimnastyka od 18—19, gry sportowe od 19—20, we czwartki: gimnastyka od 18—19, zaprawa lek. atlet. od 19—20. Każda członkini obowiązana jest mieć legitymację z Okr. Ośrodka WF, która upoważnia do brania udziału w ćwiczeniach przez cały okres zimowy. Legitymację tę w cenie 50 gr. otrzyma można u przewodniczącej sekcji, gdzie również przyjmują się zapisy nowych członkiń.

— Zarząd Oddziału Nr. III Z. S. Toruń Mokre zawiadamia, że zebranie Zarządu nie odbędzie się w piątek dnia 23 bm. a w sobotę dnia 24 bm. o godzinie 18 w świetlicy Zw. Strzel. Z powodu ważnych spraw przybycie

Obrazek z Chelmy

Przed okienkiem Kasy Chorych

Wypłata — Krótkoterminowi chorzy i stali bywalcy Kasy — O analfabetach i umiejących pisać — Kilka słów o noworodkach

Sobota. Dzień wypłaty zasiłków dla chorych, półogowych dla karmiących i t. d. Poczekalnia kasy wypełniona proletariatem. Większość stanowią kobiety.

Gwar, hałas rozmowy... — 48, 15, 3, 6, 18 — wywołuje kasjer.

Przy okienku tłum uboższych. Ten i ów trzyma w dłoni blaszany N. — oczekując swej kolejki.

Wśród zebranych nieliczną stosunkowo część stanowią stali bywalcy Kasy, którzy chorują już od kilku miesięcy i co soboty otrzymują należny im zasiłek. Gros zebranych, to chorzy krótkoterminowi, lub też ci, którzy ulegli nieszczęśliwym wypadkom.

Największe zainteresowanie, połączone wielokrotnie z objawami niezadowolenia wykazują kobiety.

One to robią „ruch w interesie“, rozmawiają głośno: o chorobach, cenie masła, mężu, dzieciach, warunkach pracy i różnych swych dolegliwościach rzeczywistych i urojonych.

— **Panie kasjer! ja tego nie wezmę** — woła żona deputatnika z Turzna, której już kasjer wyliczył 97 zł. 45 gr., jako należną jej część zasiłku półogowego.

— **Przedemnie należy się wszystko!**
— **Wszystko pani dostanie, tylko później** — głośnie informuje kasjer.

Zwrócenia kasjera nie trafiają jednak do przekonania b. położnicy, która „dla pewnością“ idzie jeszcze do Biura Świadczeń, by tam dochodzić swych pretensyj.

W rezultacie tego korowodu, kierownik Biura Świadczeń, wysłuchawszy niejasną argumentację zainteresowanej: „że za mało jej dostała pieniędzy, bo się więcej należy... tłumaczy wg. ustawy, ile ma dostać i kiedy otrzyma... „wszystko“... iNe bardzo przekonana wraca do kasy i już znacznie grzeczniej prosi kasjera o wypłatę „... tych paru groszy“.

Stale klientki Kasy bez ceregieli podpisują na właściwych miejscach, odbierają pieniądze i szybko odchodzą... „bo dzieciak pewnie się zakrzywi“.

Nie umiejący pisać wstydliwie szepeją o nieposiadaniu sztuki pisania, przynajmniej się do tego z wielką konsternacją.

Kumy, sąsiadki i ciotki siadają rzędem na

Kowalewo

— **W trosce o bezrobotnych.** Bezrobocie, ta kłeska społeczeństwa, spotęgowana jeszcze o gólnym ciężkim kryzysem gospodarczym, nie ominęła także i naszego miasta. Na terenie miasta Kowalewo jest kilkadziesiąt takich nieszczęśliwych, którzy wobec braku wszelkiej pracy, z trwogą patrzą w przyszłość wobec nadchodzącej zimy. To też obywatelstwo tutejszej parafii, rozumiejąc swój obowiązek wobec bezrobotnych, tłumnie pospieszyło na zebranie, zwołane dnia 8 października staraniem tutejszego ks. prob. Puppla, celem utworzenia komitetu parafialnego, któryby pospieszył z wydatną pomocą tym nieszczęśliwym. Zebranie zagałę ks. prob. Puppel, wskazując w swym przemówieniu na konieczność udzielenia pomocy, kończąc gorącym apelem do zebranych, aby jaknajszybciej i jaknajwydatniej pospieszyli z pomocą.

Następnie wybrano ścisły zarząd, w skład którego weszli: ks. prob. Puppel jako przewodniczący, pp. Kuechler i Lewicki jako zastępcy, p. Odywała jako sekretarz, zastępca sek. p. Bartoszewicz i p. Gorzelnicki, dyr. Kom. Kasy Oszez, jako skarbnik. Na ławników poproszono pp. soltyś w Sierakowa, Bielska i Pływaczewa, oraz pp. kierowników szkół tutejszej miejscowości. Po wyborze ścisłego zarządu przystąpiono do zorganizowania sekcji szkolnej, która zajmłaby się akcją dożywiania tych dzieci szkolnych, których rodzice są bezrobotni. W skład tej sekcji weszli: p. Gierszewski, kier. szkoły jako przewodniczący, zaś p. Gorzelnicki, dyr. szkoły roln. żeńskiej, dr. Owczarczak, pp. Wronkowski i Góralski jako członkowie. Do komisji rewizyjnej weszli pp. Puciata, Kurzyński, Głowczewski i Niwiada. Następnie utworzono sekcję, które zajmą się zbiorczą na rzecz bezrobotnych. Do sekcji zbiorczej na terenie miasta Kowalewo należą: p. Klełnowa, p. mecenas Brazewicz i dr. Michałowski. Sekcja zbiorcza na wsłach składa się z pp. nauczycieli i soltyś. Tak zorganizowana akcja niesienia pomocy bezrobotnym napewno zabezpieczy ich na czas zimy od głodu i nędzy. Przy końcu odczytał ks. probuszcz okólnik p. wojewody w sprawie bezrobocia, poczem zebranie zamknięto.

ławie i rozmową urozmaicają sobie nudny czas oczekiwania na wypłatę zasiłku, zaś akuszerki narzekają na rzekomo słaby przyrost ludności i co zatem idzie marnie zarobki:

...bo to panie co się obecnie rodzi... to same bezrobotne... i do Kasy nie należy — biega akuszerka p. P. z Zelgu.

Godziny szybko przechodzą... Ubezpieczeni, wychodząc z Kasy rozmawiają... — że Junek Stopikowski otrzymał dla ojca, który jest chory i leczy się na koszt Kasy Chorych w „Staszycówce“ — 25 zł.

Że Zawiecia żona pewnie już więcej po zasilek nie przyjdzie, bo jej męża ze szpitala wypisali, a Grupa Jan z Pluskowską jeszcze ze dwa miesiące będzie otrzymywała po 18 zł. 90 gr. tygodniowo, bo bardzo kiepski.

Że p. G. otrzymał 450 zł. za pobyt w Iwaniczu i znów ma tam jechać — oto kilka przykładów i tematów z rozmów ubezpieczonych.

Okienko Kasy, jakże jest wymownym okienkiem naszego dorobku społecznego... Bogate mu dzieje poza sobą i wdzięczną przyszłość w zwalczaniu niedoli... B.

Nowy wypadek sabotażu linii elektrycznej

Po Grudziądzu kolej na Gdynię

Jeszcze nie został wykryty zbrodniarz. — który się dopuścił sabotażu na linii elektrycznej Gródek — Grudziądz a już donoszą nam o nowym występkę w Gdyni, gdzie w podobny sposób, jak to miało miejsce w Grudziądzu przerzucano drut na linie elektryczne, doprowadzając prąd do Portu Handlowego.

Pomorska Elektrownia Krajowa „Gródek“ która jest właścicielką tej linii, wyznaczyła nagrodę w sumie zł. 200. Nagroda wypłacona

zostanie temu, kto bezpośrednio lub pośrednio przyczyni się do wykrycia złooczyńcy i jego sądowego ukarania.

Niezależnie od wyznaczenia nagrody, — Elektrownia „Gródek“ zwraca się do społeczeństwa z gorącym apelem o obywatelską opiekę nad liniami elektrycznymi, które są przecież przeznaczane dla celów użyteczności publicznej.

CHOJNICE

— **Katastrofa autobusowa w Chojnicach.** Przy zbiegu ulic Strzeleckiej i Szosy Bytowskiej wydarzyła się katastrofa autobusowa, która zakończyła się na szczęście pomyślnie. Autobusowi, kursującemu z Brzeźna do Chojnic, oderwało się tylne koło. Dzięki wólnej jeździe i przytomności umysłu kierowcy udało uniknąć strasznej katastrofy. Przez drobniejszych uszkodzeń autobusu, z pasażerów nikt nie odniósł szwanku.

— **Pożar wskutek lekkomyślnej zabawy chłopca.** 13-letni syn robotnicy Franciszki Szabatowskiej w Bagnach, powiat chojnicki, podczas nieobecności matki brał z pieca rozpalony węgiel, wynosił go na podwórze, kładł na pień a następnie uderzał weń obuchem, powodując w ten sposób głośny huk, podobny do wystrzału z pistoletu. Powstały przy tem również iskry od których zajęła się stodoła i chlew. Chłopiec ze strachu uciekł do lasu, gdzie się ukrywał przez 24 godzin. Przedtem jednak zaalarmował całą wieś o pożarze. Dzięki natchmniastowej akcji ratunkowej, pożar zlokalizowano. Szkoła, wynikła wskutek pożaru, jest niewielka. Poszkodowana jest w tym wypadku p. Teodozja Słomiska.

— **Katastrofa motocyklowa.** W ub. tygodniu wydarzyła się tuż pod Chojnicami katastrofa motocyklowa która o mało co nie przybrała zastraszających rozmiarów, a to jedynie dzięki przytomności umysłu tak motocyklisty jak i woźnicy. Katastrofa wydarzyła się w następujących okolicznościach. Ślusarz Franciszek Lorbicki, zamieszkały w Chojnicach przy ul. Młyńskiej, wracał motocyklem z Charzykowa. Nagle z przeciwnego kierunku nadjechała furmanka. Skutkiem nieprzejętej jazdy tak motocyklisty jak i woźnicy nastąpiło zderzenie. Motocyklista wpadł na furmankę. Motocyklista odrzucony został do rowu nie odnosząc szwanku. Motocykl uległ poważnym uszkodzeniom. Konic furmanki odniosły jedynie lekkie rany starcia skóry.

— **Pożar.** Onegdaj wybuchł w osadzie leś-

nej Bandowschohe, należącej do nadleśnictwa Ryteł, pożar w domu robotniczym, w którym zamieszkał robotnicy Guziński i Narloch. Pożar powstał prawdopodobnie od wadliwego komina. Spalił się doszczętnie cały dom wraz z urządzeniem robotników, którzy nie byli ubezpieczeni. Szkoła będzie pokryta przez ubezpieczenie tylko co do samego domu.

— **Tajemniczy osobnik.** Na skutek zawiadomienia z Silna policja z Chojnic udała się na szosę Chojnice — Tuchola, gdzie znalazła w pobliżu Silna bezprzytomnego i poranionego mężczyznę. Przewieziono go do Chojnic gdzie został umieszczony w Zakładzie św. Boromusza. Osobnikiem okazał się niej. Władysław Daneczek, urodzony w miejscowości Wierchow, powiat Kościan (Wielkopolska) a ostatnio zamieszkały w Stępcy pow. Kościan. Opowiada on o sobie iż celem jego podróży jest Starogard, gdzie ma zamiar udać się do wujka. W Bydgoszczy gdzie wstąpił podczas przejazdu, został napadnięty i obrabowany z gotówki. Teraz musi dalszą podróż odbywać pieszo. Pod Silnem, gdzie go znaleźli bezprzytomnego, napotkał samochód, którym chciał się zabrać do Chojnic. Samochód należał do mistrza rzemieślniczo p. Brzezińskiego z Chojnic. Samochód nie przystanął zupełnie, tak iż przy wsiadaniu potknął się i upadł na szosę i stracił przytomność, podczas gdy samochód odjechał. Dziwnem się wydaje, że przed kilku dniami tego samego osobnika znaleziono bezprzytomnego w Tucholi na ulicy Świeckiej, o czym przed władzami zameldował.

— **Zaginął niejaki Stefan Kawczyński** lat 13, urodzony w Niemczech, a zamieszkały w Ogorzelninach. Zachodził podejrzenie że zbiegł do Niemiec, gdzie posiada brata.

— **Z sali sądowej.** Wydział karny Sądu Okręgowego zasądził niejakiemu Montewskiemu z Chelmy, obecnie przebywającemu w Zakładzie Poprawczym w Chojnicach, za paserstwo na 14 dni więzienia.

SĘPOLNO

— **Pod sztandarem BBWR.** W ostatnim czasie zauważyć było można ożywioną działalność tutejszego Koła BBWR. w Sypniewie. Odbłył się mianowicie dwa zebrania Zarządu Koła i komitetu Wójtostwa jak również zebranie miesięczne członków, którym przewodniczył prezes p. Dobiał. Dnia 11 bm. odbyło się zebranie komitetu Wójtostwa na które przybył mąż zaufania p. Bruski z Więcborka, udzielając wskazówek i wytycznych dalszej działalności i rozwoju Koła.

Na zebraniu miesięcznym podano do wiadomości członkom „Regulamin“ oraz ogólne wytyczne kierunku pracy. Między innymi uchwalono popierać tu, niedawno utworzoną placówkę oświatową dla naszych najmłodszych tj. ochronkę, przez urządzenie przedstawień i czysty zysk z tychże przekazywać

tytułem czesnego za rodziców biednych wzgl. bezrobotnych za dzieci uczęszczające do wspomnianej ochronki. Za przykładem powyższym winne iść wszystkie tu, organizacje społeczne a wtenczas nie spychanoby utrzymania tej koniecznej i poważnej placówki wyłącznie na barki Wydziału Powiatowego, który z względu na ogólny kryzys światowy, już i tak się borykać musi z niejedną zaległością.

Uchwalono pozatem abonowanie jednego egzempl. „Dnia Pomorskiego“ dla członków koła, który jest publicznie wyłożony w lokalu p. Oczkowskiego. Wskutek należytego zroszenia idel BBWR, przez ogół tu, obywateli ilość członków koła wzrasta z dnia na dzień tak że w chwili obecnej liczy już przeszło 40 członków, co na stosunki tutejsze stanowi dość poważną liczbę.

Powiat toruński

— **Ważne dla przesył i członków Zarządu Kółek Rolniczych w powiecie Pomorskim.** Izba Rolnicza komunikuje że przy sprzedaży drzewek owocowych w Szkółkach Pomorskiej Izby w Łysomicach przynajmniej członkom Kółek Rolniczych, małorolnym właścicielom gospodarstw do 50 ha na sezon bieżący i wiosenny 1932 r. następujące ulgi od cen katalogowych:

1) przy zakupie przez wyżej wymienionych drobnych ilości (już od 5 szt. każdego gatunku) liczy się ceny setkowe;

2) przy zakupie 100—300 szt. przynajmniej 5 proc. opustu a przy zakupie ponad 300 szt. 10 proc. opustu od katalogowych cen setkowych. Sprzedaż rozumie się w myśl postanowień podanych w katalogu za gotówkę.

Nowemiasto

— **Z życia sportowego.** Przed kilku dniami odbyły się tu towarzyskie zawody sportowe między Policyjnym Klubem Sportowym a Związkiem Strzeleckim Nowemiasto. Zwyciężyli nieznacznie większością punktów policjanci. Nadmienić wypada że Policyjny Klub Sportowy Nowemiasto na ostatnich zawodach okręgowych w Grudziądzu zdobył wśród bardzo silnej konkurencji pierwszą nagrodę i puhar przejściowy P. Wojewody, tak że nieznaczna porażka naszych strzelców wcale im ujmę nie przynosi.

W nadchodzącą niedzielę odbędą się w Nowemiście zawody o Państwową Odznakę Sportową. Liczne zgłoszenia sportowców świadczą o silnym zainteresowaniu się zawodami. Skład komisji jest następujący: przewodniczący referendarz Budnik, członkowie por. Czerwiński, dr. Żuralski i p. Stanisław Lendzion.

— **Samobójstwo.** Znany na tut. terenie i poważany obywatel, dzierżawca restauracji Jan Dembowski popełnił dnia 13 bm. samobójstwo przez strzał z rewolweru. Powodem targnięcia na życie tego młodego człowieka był rozstrój nerwowy, na który denat od pewnego czasu chorował.

— **Z targu.** Odbyty dnia 14 bm. w Nowemiście targ kramny i bydłowy ścignął do naszego miasta niebywale dotąd ilości żydek z Kongresówki. Na szczęście rzesisty deszcz który przez całe przedpołudnie padał uniemożliwił tym „wybrańcom“ zrobienia większych interesów, tak że wielu z nich odjechało z niezem przyrzekając że już więcej do nas nie powrócą. Niemniej jednak szkoda dla naszego kupiectwa, obciążanego licznymi podatkami na rzecz samorządu miejskiego jest znaczna. Magistrat powinien „coś“ zrobić aby masowy ten napływ żydek uniemożliwić.

Ceny na targu bydłowym były niesłychanie niskie. Należy się spodziewać że starostwo w tym stanie rzeczy w najbliższym czasie obniży ceny naszych rzeźników. Jakaś już długa ta komisja przy starostwie nie urzęduje.

Programy radiowe

Sobota, 26 października 1931 r.

Warszawa—Raszyn. 11.40—11.55 Przegląd Prasy Krajowej PAT. 11.58—12.05 Sygnał czasu z Warsz. Obs. Astr. Hejnal krakowski. 12.10—12.15 Urz. Komun. Państw. Inst. Met. 12.15—13.15 Muzyka z płyt gramofonowych. 14.45—15.05 Muzyka z płyt gramofonowych. 15.05—15.15 Komunikat gospodarczy. 15.15—15.20 Komunikat Głównego Zw. Straży Pożarnej. 15.25—15.45 Przegląd wydawnictw periodycznych. 15.45—15.50 Komun. Contr. Biura Hydrograficznego dla żeglugi i rybaków. 15.50—16.15 Muzyka z płyt gramofonowych. 16.20—16.40 Radjokronika — wygl. dr. Marjan Stępcowski. 16.40—17.10 Koncert. 17.10—17.35 Odczyt z Krakowa 17.35—18.05 Koncert popołudniowy. Wykonawcy: Marja Jankowska (sopran) i Renata Kutz (fort.). Akomp. L. Urstein. 19.05—19.30 Słuchawisko dla dzieci z Wilna. 19.30—19.50 Muzyka. 19.50—10.15 Rozmaitości. 10.15—10.25 Wiadomości bieżące rolnicze — wygl. p. Józef Plątek. 10.30—19.45 „Na widnokręgu“. 10.45—20.00 Prusowy Dziennik Radiowy. 20.00—21.55 Transmisja z Pragi. Koncert pieśni słowiańskiej. W przerwie komunikat Tow. do Hodowli koni w Polsce. 21.55—22.10 Feljton p. t. „Dzieje papierosa“ — wygl. p. Stanisław Czesnowski. 22.10 Utwory Chopina w wyk. Bolesława Kona. 1. Polonez-fantazja As-dur op. 61. 2. Nokturn 4a moll. 3. Mazurek F-moll i cis-moll z op. 63. 4. Etiuda Ges-dur op. 10. 5. Wale h-moll. 22.40—22.45 Dod. do Pras. Dziennika Radj. 22.45—22.50 Urząd. komunikat Państw. Inst. Meteor. i policyjny. 22.50—22.55 Wiadomości sportowe. 23.00—24.00 Płyty gramofonowe

Selegramy

Z ostatniej chwili

W genewskiej młockarni słów

Japonia spodziewa się zakończenia konfliktu w ciągu 2 dni, ale tymczasem... protestuje — Chiny również wysuwają różne objeKCje

Genewa, 23. 10. (PAT.). W czasie wczorajszej wieczornej wizyty u przewodniczącego Rady Brianda PRZEDSTAWICIEL CHIN ZŁOŻYŁ DŁUŻSZY MEMORJAŁ, ujawniający stanowisko swego rządu wobec propozycji, wysuniętej w komisji trzech. Jak słychać, w memorjale tym przedstawiciel Chin stwierdza raz jeszcze, że: 1) Rząd jego nie podejmie układow bezpośrednich z Japonią przed opuszczeniem przez wojska japońskie terenów okupowanych w Mandżurji po 18 września. 2) Rząd chiński pragnąłby utrzymać neutralną komisję na miejscu, któraby pilnowała trybu ewakuacji. 3) Rząd chiński domaga się wynagrodzenia za szkody, wywołane przez okupację Japonji. 4) Chiny pragnęłyby utworzenia stałej komisji arbitrażowej dla załatwienia konfliktów, które mogłyby powstać po ewakuacji wojsk japońskich.

Genewa, 23. 10. (PAT.). W ciągu nocy i rana opracowany wczoraj projekt rezolucji dla Rady uległ dalszym poprawkom.

Jak słychać, OPRACOWANA REZOLUCJA STWIERDZA PRZYRZECZENIE JAPONJI EWAKUACJI MANDŻURJI I STAWIA OSTATECZNY TERMIN DLA DOKONANIA EWAKUACJI NA DZIEŃ 16 LISTOPADA. Jednocześnie rezolucja stwierdza zobowiązanie Chin co do zapewnienia bezpieczeństwa życia i mienia obywateli japońskich w Mandżurji i zaleca poczynienie kroków w celu przeciwdziałania agitacji przeciwjapońskiej w Chinach. Rezolucja zaleca również wszczęcie bezpośrednich układow między Chinami i Japonją na temat prac, które mają związek z okupacją Japonji w Mandżurji. W zakończeniu jak słychać, rezolucja stwierdza, że Rada pracować będzie permanentnie i odcroczy się do dnia 16 listopada.

Genewa, 23. 10. (PAT.). Briand przyjął kolejno przedstawicieli Chin i Japonji, przedstawiając im projekt rezolucji. Jak można wnioskować z krótkich słów, wypowiedzianych przez obu delegatów po wyjściu od przewodniczącego Rady, nie są oni skłonni przyjąć proponowanego tekstu.

Tokio, 23. 10. (PAT.). Reuter donosi, że pomimo martwej napozór atmosfery, panującej w Genewie, japońskie koła oficjalne żywią nadzieję, że rozwiązanie konfliktu chińsko-japońskiego osiągnięte będzie w ciągu jednego do dwóch dni. Te same koła dają do zrozumienia, iż została już opracowana możliwa do przyjęcia formuła, chociaż zachowana jest ścisła tajemnica co do iniejatora i natury tej formuły.

Natychmiast po otwarciu wczorajszego posiedzenia Rady Ligi delegat Japonji w krótkich słowach przypomniał, że przeciwko zaproszeniu do obrad przedstawicieli, nie należących do Rady Ligi występował ze względów konstytucyjnych i prawnych. Zastrzeżenia swe natury prawnej podtrzymuje on w dalszym ciągu, ale wobec obecności przedstawiciela Stanów Zjedn. pragnie wyrazić zapewnienie, że tradycyjn polityka Japonji, polegająca na utrzymaniu przyjaznych stosunków ze Stanami Zjedn. rozwijać się będzie nadal. Przedstawiciel Stanów Zjedn. Gilbert podziękował delegatowi japońskiemu za jego oświadczenie.

Następnie odczytano projekt rezolucji, poczem przemówił delegat chiński. Zaznaczył on, że projekt rezolucji nie może być uważany za ostateczne załatwienie sprawy, gdyż przewiduje on opróżnienie Mandżurji w terminie 3-tygodniowym.

Przedstawiciel Japonji czyni zastrzeżenia co do propozycji Rady. Oświadcza, że Japonja nie zmieniła swych zamiarów co do Mandżurji. Nie ma ona żadnych zamiarów co do terytoriów tego kraju. Wycofu-

je swe wojska okupacyjne i ilość ich zmniejsza się z każdym dniem, jednak nie może wycofać wszystkich wojsk, dopóki nie będzie skutecznie zapewnione bezpieczeństwo życia i mienia obywateli japońskich. W zakończeniu delegat japoński stwierdził, że zostały do załatwienia zasadnicze kwestje, co do których rząd japoński uważa za konieczne bezpośrednie porozumienie się z Chinami. Po krótkiej wymianie zdań przewodniczący postanowił zwołać jeszcze raz posiedzenie Rady na ju-

tro po południu.

Moskwa, 23. 10. (PAT.). Według otrzymanych tu informacji, WŁADZE JAPONSKIE WYCOFAŁY Z WIĘKSZYCH MIAST MANDŻURJI ODDZIAŁY WOJSKOWE, przekazując agendy nowo wyłonionym chińskim zarządom miejskim, przy których pozostawiono japońskich doradców. Japończycy zatrzymali w swych rękach kontrolę nad siecią telefoniczną, nad ruchem kolejowym oraz nad działalnością instytucji kredytowych.

Sytuacja strajkowa w Warszawie staje się groźną

Możliwość rozwiązania Rady Miejskiej

(o) Warszawa, 23. 10. (T. wł.). Wczoraj od rana strajk objął wszystkie urzędy i biura magistrackie w Warszawie. Najlepszą miarą tego strajku jest fakt, iż kilkadziesiąt kas magistrackich jest nieczynnych. Urzednicy dyrekcji wodociągów przystąpili również do strajku. Wozni odmówili meldowania interesentów u naczelników. W biurze Rady Miejskiej kartki na wczorajsze posiedzenie wydawać musiał sam dyrektor. Magistrat zajął stanowisko wycieczkujące i do tej pory nie zarządził nawet posiedzenia. Związki wydały tymczasem odezwę, wzywającą wszystkich urzedników do kontynuowania strajku. Należy stwierdzić, że KONFLIKT SIĘ ZAOSTRZA.

Dalszą konsekwencją wczorajszych uchwał będzie nieprzybycie do biur urzedników oraz fakt, iż strajk rozszerzy się na robotników. I tak ZAMIAST 3000 ZASTRAJKUJE 12000 PRACOWNIKÓW MIEJSKICH.

Bardzo oryginalne stanowisko zajęła Rada Miejska. Posiedzenie zwołane zostało z jednym tylko punktem obrad, mianowicie ze sprawą teatralną. Nie jest jednak wykluczone, iż na posiedzeniu tem będzie omawiana sprawa strajku. Obrady Rady zapowiadają się bardzo burzliwie i należy się liczyć z możliwością rozwiązania obecnej Rady Miejskiej.

Prezydium Magistratu, obawiając się zajść, zażądało ochrony policyjnej.

Dyktatura „ludu“ w Hiszpanji

Dyktatorska ustawa o ochronie republiki

Madryt, 22. 10. (Tel. wł.). Podczas nieobecności wszystkich posłów katolickich, parlament hiszpański uchwalił wczoraj ustawę o ochronie republiki.

Ustawa ta przewidująca niesłychanie surowe kary za zamach stanu bądź agitację, zmierzającą do zmiany ustroju republikańskiego, jest wzorowana na niemieckiej ustawie o ochronie republiki.

Premier ministrów Azana oświadczył wobec przedstawicieli prasy, że najważniejszą byłoby ukrywać rzeczywistość stan rzeczy. Premier wyraził ubolewanie, że uchwała parlamentu wypadła o 6 miesięcy zapóźno, gdyż przez ten czas wrogowie ustroju zdążyli zożydzić republikę.

Katolicka prasa w Madrycie, komentując ten wywiad, nie szczędzi uwag ironicznych.

„Czyż warto było wypędzać króla — pisze „ABC“ — pogrążyć kraj w odmetach wojny domowej, palić setki klasztorów, doprowadzać do upadku rolnictwo, zamykać szkoły, wnosić zdziczenie obyczajów, by ostatecznie wrócić do dyktatury stokroć uciążliwszej, niż ta, którą plastował Primo de Rivera?“

Inne dzienniki porównując obie dyktatury, zaznaczają, iż podczas gdy poprzedni dyktator kierował się dobrem całego kraju, Azana musi sprzyjać najniższym instynktom motłochu, od którego zależy istnienie rządu republikańskiego Hiszpanji.

Sąd doraźny nad zbuntowanymi marynarzami niemieckimi

Jak wiadomo już z depesz strajk marynarzy, który wybuchł na 42 statkach niemieckich w czasie ich postoju w Leningradzie i który był podsycany przez władze bolszewickie, został wskutek energicznego protestu rządu niemieckiego zakończony. Statki te opu-

ściły już port w Leningradzie i znajdują się w drodze do portów macierzystych.

W związku z tem w Holtenau, jako pierwszym porcie niemieckim, zaczął funkcjonować w trybie doraźnym specjalny sąd ławniczy.

U grobu największego uczonego XX wieku

Nowy Jork, 23. 10. (PAT.). W pogrzebie Edisona w West Orange wzięły udział tłumy publiczności. Obecna była również małżonka prezydenta Hoovera. Zwłoki Edisona złożono na cmentarzu w miejscowości Rosedale.

Radiodepesza z „Daru Pomorza“

Podróż odbywa się pomyślnie

Dyrekcja Państwowej Szkoły Morskiej w Gdyni otrzymała wczoraj radiodepeszę z pokładu statku szkolnego „Dar Pomorza“, który odbywa zimową podróż szkolną z uczniami I. kursu na pokładzie i znajduje się obecnie w drodze do Ameryki Południowej. W depeszy tej komendant statku, kapitan Maciejewicz, melduje sytuację statku. W dniu 20 bm o godz. 12 w południe, „Dar Pomorza“ znajdował się pod 46° szerokości północnej i 12° długości zachodniej.

Na pokładzie statku wszystko w porządku. (t)

Trzeci kuter rybacki dla połowów dalekomorskich zamówił w Stoczni Gdynskiej Morski Urząd Rybacki

Morski Urząd Rybacki w Gdyni wspólnie ze Zjednoczeniem Rybaków Morskich — Spółdzielnią w Gdyni, powierzył Stoczni Gdynskiej budowę 1 kutra rybackiego. Wymiary tego kutra, którego typ będzie zbliżony do typu kutrów duńskich, będą następujące: długość pokładu 14,20 m, szerokość 4,58 m, wysokość 2,20 m, zanurzenie bez stępki około 1,45 m, moc silnika 40 KM. Ożaglowanie kutra ma wynosić około 70 metrów kwadratowych żagli.

Jest to trzeci już z kolei kuter, budowany na zamówienie Morskiego Urzędu Rybackiego. Jeden taki kuter został już zbudowany na pochylni Morskiego Urzędu Rybackiego w Gdyni przez cieślę Ledtkego z Gdyni, drugi taki sam kuter znajduje się obecnie w budowie na pochylni, a trzeci, nieco odmiennego typu, zaczyna budować Stocznia Gdynska.

Kutry te otrzymają na długoterminowe spłaty poszczególni rybacy na wybrzeżu.

Pomoc dla rybaków poszkodowanych przez burzę Rozdawnictwo materiałów rybackich

W celu przyjęcia z częściową pomocą dla rybaków, którzy zostali poszkodowani przez burzę, Morski Urząd Rybacki zarządził rozdawnictwo materiałów rybackich. Ogólna wartość rozdanych w ten sposób materiałów wynosi około 1200 złotych. Pomoc tę otrzymało 16 rybaków z całego wybrzeża. (t)

Szprotów więcej, węgorku nieco mniej łowił ostatnio rybacy przy polskim wybrzeżu

Jak się dowiadujemy — poprawiły się ostatnio połowy szprotów w pobliżu polskich wybrzeży. Natomiast spadła nieco ilość poławianych węgorków. (t)

Katastrofa finansowa w Sowietach

Ze bankructwo piatiletki — odpowiedzialny Stalin — Kto zostanie dyktatorem czerwonego państwa?

(c) Ryga, 23. 10. (T. wł.). Wiadomości o katastrofalnym stanie finansów sowieckich i zabiegach rządu sowieckiego o uzyskanie moratorium, potwierdzają się w całej rozciągłości.

Na Kremlu odbyło się posiedzenie biura politycznego partji komunistycznej pod przewodnictwem Stalina, na którym przedłożono ROZPACZLI-

WE SPRAWOZDANIE O SYTUACJI FINANSOWEJ SOWIETÓW. Skutki krachu finansowego są już widoczne.

W Moskwie omawiana jest pogłoska o bliskim ustąpieniu Stalina ze stanowiska sekretarza generalnego partji komunistycznej jako odpowiedzialnego za obecny stan gospodarczy

i finansowy państwa. Zanik wpływów Stalina dał się zauważyć przed 2-ma miesiącami po powrocie Molotowa z urlopu.

Należy przypuszczać, że obecnie ROZEGRA SIĘ BARDZO OSTRZA WALKA O RZĄDY NAD ROSJĄ MIĘDZY STALINEM A MOŁOTOWEM.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł na drugiej i trzeciej stronie . . . 1 zł — w tekście Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie. Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr. Za ogłoszenie skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki. W Gdańsku za wiersze milim. na stronie 7-lamowej . . . 15 fen. 50 fen. 10 fen.

Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe. Przy sądownym ściganiu należności raba; upada. Dla wszelkich spraw sądowych właściwe są Sady w Toruniu. Za terminowy druk przepisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Stanisław Nowakowski w Toruniu Bydgoszcz 76 Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Eliasiak Mostowa 6 Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska Wł. Cieszyński, Gdańsk, Stodigrahen 6 Redaktor odpowiad. na Gdynie Henryk Tetzlaff, Gdynia, Grabówek Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Józef Dąbrowski Inowrocław ul. Pienarska 65 Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stanach, Groblewa 6 Za ogłoszenia odpowiada administracja „Dziennik Pomorski“, „Dziennik Bydgoski“, „Gazeta Morska“, „Dziennik Grudziądzki“, „Dziennik Kaszubski“, „Dziennik Kulewski“ Nakładem i czcionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi

w ekspedycji miejscowych agencji . . . 3 — zł z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł przez pocztę z odnośnikiem . . . 4,50 zł po 4 opaska . . . 2,30 zł w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 zł przez chłobca . . . 7 — zł z odbieraniem w administracji wartość 2 zł, za granicą 4 zł . . . 7 — zł W razie wypadków spowodowanych: siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie sirałki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma P R E N U M E R A T H „DNIA KUJAWSKIEGO“ miesięcznie w administracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 zł miesięcznie 9,09 zł